

z dnia 15 lutego 2011 r.

w sprawie: aktualizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.).

**RADA MIEJSKA W BIERUNIU
uchwała:**

§ 1

1. Przyjąć aktualizację Lokalnego Programu Rewitalizacji w zakresie wytycznych dotyczących mieszkalnictwa, które stanowią załącznik nr 1 do niniejszej uchwały, celem absorpcji przez Gminę Bieruń środków strukturalnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2007 - 2013.

2. Zaktualizowany uchwałą nr X/1/2010 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 10 listopada 2010 r. oraz przedmiotową uchwałą Lokalny Program Rewitalizacji stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierzyć Burmistrzowi Miasta.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej
w Bieruniu

Przemysław Major

RADA MIEJSKA W BIERUNIU

Adam Zięg

V. WYTYCZNE W ZAKRESIE MIESZKALNICTWA

Inwestycje w subwencję mieszkaniową mogą być realizowane wyłącznie w ramach Lokalnych Programów Rewitalizacji miejskiej, na obszarach, które spełniają, co najmniej trzy z kryteriów określonych w Wytycznych Ministra Rozwoju Regionalnego w zakresie programowania działań dotyczących mieszkalnictwa, opartych na art. 47 rozporządzenia Komisji WE nr 1828/2006.

Zgodnie z wymogiem art. 47 ust. 1 Rozporządzenia 1828/2006 każde z wymienionych kryteriów zostało opisane za pomocą wskaźników. Lista wskaźników w ujęciu regionalnym (województwa) oraz ich wartości referencyjne zostały uzgodnione z Komisją Europejską.

Tabela wskaźników dla woj. Śląskiego i gminy Bieruń

Lp.	Kryterium	Wskaźnik	Wartość referencyjna	Wartość dla gminy Bieruń
1.	Wysoki poziom ubóstwa i wykluczenia	Liczba osób korzystających z zasiłków pomocy społecznej na 1 tys. mieszkańców	52	76
2.	Wysoka stopa długotrwałego bezrobocia	Udział długotrwałe bezrobotnych wśród osób w wieku produkcyjnym	3,7	0,75
3.	Wysoki poziom przestępczości i wykroczeń	Liczba przestępstw na 1 tys. ludności	39,3	31,61
		Czyny karalne osób nieletnich na 1 tys. nieletnich	41,5	5
4.	Niski wskaźnik prowadzenia działalności gospodarczej	Liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej na 100 osób	9,1	4,89
5.	Porównywalnie niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego	Liczba budynków wybudowanych przed rokiem 1989 do ogólnej liczby budynków (w %)	88	97
		Udział budynków bez wodociągu/ do ogólnej liczby budynków (w %)	2,5	3

Zgodnie z przyjętą metodą, za obszary kwalifikujące się do wsparcia w zakresie mieszkalnictwa należy uznać tylko te, dla których wartości wskaźników są większe (w przypadku wskaźnika „liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych na 100 osób – mniejsze) niż wartość referencyjna dla całego województwa.

W ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2007-2013 obszary objęte operacjami w zakresie mieszkalnictwa, muszą spełniać 3 dowolnie wybrane kryteria opisane przy pomocy wskaźników.

Wybrane kryteria charakteryzują każdą z koniecznych do uwzględnienia sfer: społeczną, gospodarczą i przestrzenną (infrastrukturalną).

Sposób wyznaczenia wielkości obszarów kwalifikujących się do ubiegania o wsparcie w ww. zakresie powinien opierać się zatem na określeniu problemów, z którymi się dany obszar identyfikuje, wyrażonych poprzez wartości liczbowe.

Na podstawie przeprowadzonej analizy, która posiada swoje odzwierciedlenie w powyższej tabeli wynika, że zgodnie z „Wytycznymi Ministra Rozwoju Regionalnego w zakresie programowania działań dotyczących mieszkalnictwa” projekty wymienione w niniejszym Lokalnym Programie Rewitalizacji kwalifikują się do wsparcia w zakresie mieszkalnictwa, gdyż spełniają one minimum 3 z wymienionych kryteriów, tj.:

- wysoki poziom ubóstwa i wykluczenia,
- niski wskaźnik prowadzenia działalności gospodarczej,
- porównywalnie niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego.

W powyższej tabeli przedstawiono dane za 2010 r., przekazane przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Bieruniu, Powiatową Komendę Policji w Bieruniu, Urząd Miejski w Bieruniu oraz Powiatowy Urząd Pracy w Tychach.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
w BIERUNIU

PRZEMYŚLAW MAJOR

GMINA BIERUŃ

LOKALNY PROGRAM REWITALIZACJI AKTUALIZACJA

LUTY 2011 r.

Spis treści

WSTĘP.....	4
I. CHARAKTERYSTYKA OBECNEJ SYTUACJI W MIEŚCIE	6
1. ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE.....	6
1.1. Granice stref ochrony konserwatorskiej	6
1.2. Uwarunkowania ochrony środowiska	9
1.3. Własność gruntów i budynków	10
1.4. Infrastruktura techniczna	10
1.5. Identyfikacja problemów.....	16
2. GOSPODARKA.....	18
2.1. Główni pracodawcy / struktura i trendy.....	18
2.2. Ilość podmiotów gospodarczych na terenie gminy	20
2.3. Zjawisko szarej strefy	21
2.4. Tereny pod inwestycje	21
2.5. Identyfikacja problemów.....	23
3. SFERA SPOŁECZNA	23
3.1. Struktura demograficzna i społeczna / trendy.....	23
3.2. Struktura organizacji pozarządowych	24
3.3. Stan i zróżnicowanie dochodowości gospodarstw domowych	25
3.4. Określenie grup społecznych wymagających wsparcia w ramach programu rewitalizacji.....	26
3.5. Identyfikacja problemów.....	26
4. Analiza SWOT.....	26
II. NAWIĄZANIE DO STRATEGICZNYCH DOKUMENTÓW DOTYCZĄCYCH ROZWOJU PRZESTRZENNO - SPOŁECZNO - GOSPODARCZEGO MIASTA I REGIONU.....	29
III. ZAŁOŻENIA PROGRAMU REWITALIZACJI.....	32
1. PODOKRESY PROGRAMOWANIA	32
2. ZASIĘG TERYTORIALNY REWITALIZOWANEGO OBSZARU (WYZNACZENIE GRANIC) I UZASADNIENIE (OBLIGATORYJNIE).....	32
3. PODZIAŁ NA PROJEKTY I ZADANIA INWESTYCYJNE I KOLEJNOŚĆ REALIZACJI	34
4. KRYTERIA WYBORU PILOTAŻU I KOLEJNOŚĆ REALIZACJI	38
5. OCZEKIWANE WSKAŹNIKI OSIĄGNIĘĆ.....	39
IV. PLANOWANE DZIAŁANIA W LATACH 2007 – 2013 W LATACH NASTĘPNYCH NA OBSZARZE REWITALIZOWANYM.....	45
4.1 Planowane działania na lata 2007 -2013.....	45

4.2 Planowane działania po 2013r.....	54
V. WYTYCZNE W ZAKRESIE MIESZKALNICTWA	54
VI. PLAN FINANSOWY REALIZACJI REWITALIZACJI NA LATA 2007 – 2013 ...	56
VII. SYSTEM WDRAŻANIA	58
VIII. SPOSOBY MONITOROWANIA, OCENY I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ...	61
8.1 System monitorowania programu rewitalizacji	61
8.2 Sposoby oceny programu rewitalizacji.....	62
8.3 Sposoby inicjowania współpracy pomiędzy sektorem publicznym, prywatnym i organizacjami pozarządowymi	62
8.4 Public Relations programu rewitalizacji.....	63
8.4.1 Public Relations, informacja i promocja.....	63
8.4.2 Sposoby komunikacji społecznej.....	65
IX. EFEKTY PROGRAMU	66
X. INICJATYWA JESICCA.....	67

WSTĘP

Lokalny Program Rewitalizacji dla miasta Bierunia został opracowany 24.06.2004r. i ostatnio zaktualizowany 10.11.2010r. Zgodnie z przyjętą zasadą jego aktualizacji co dwa, trzy lata. Lokalny Program Rewitalizacji opracowany został w związku z wymogiem jego posiadania i załączenia do wniosków o dofinansowanie realizacji projektów z funduszy strukturalnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (RPO) Województwa Śląskiego i Uszczegółowienia RPO – Priorytet 6, „Zrównoważony rozwój miast”, działanie 6.2. „Rewitalizacja obszarów zdegradowanych”, poddziałanie 6.2.2. – Rewitalizacja – „małe miasta”. Niniejsza aktualizacja obejmuje wymagania określone przez Uchwałę Nr 902/370/3/2010 Zarządu Województwa Śląskiego z dnia 17.06.2010 r. dotyczącą Szczegółowego opisu priorytetów RPO WSL na lata 2007-2013.

Realizacja działań w ramach tego priorytetu ma na celu wielofunkcyjne wykorzystanie zdegradowanych obszarów. W ramach poddziałania prowadzona będzie rewitalizacja zdegradowanych obszarów przemysłowych i powojсковych w gminach wiejskich oraz rewitalizacja zdegradowanych obszarów miejskich, przemysłowych, powojсковych oraz popegicerowskich w gminach miejsko - wiejskich i miastach do 50 tys. mieszkańców. Uzupełnieniem tych działań będą również inwestycje w zakresie tkanki mieszkaniowej polegające na usuwaniu azbestu wraz z jego utylizacją. Rewitalizacja powyższych obszarów przyczyni się między innymi do nadania nowych funkcji gospodarczych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, społecznych i kulturalnych obiektom przemysłowym i powojсковym oraz popegieerowskich, będzie obejmowała także uzupełnienie istniejącej zabudowy, przygotowanie terenów inwestycyjnych z dostępem do krajowej lub międzynarodowej sieci drogowej. Wszystkie projekty realizowane przez Gminę Bieruń w ramach poddziałania 6.2.2. wynikać będą z tego Programu. Realizacja przedsięwzięć w ramach poddziałania 6.2.2. ma przywrócić ład przestrzeni publicznej, w tym podniesienie wartości substancji miejskiej.

Realizacja programu rewitalizacji w zdegradowanych dzielnicach miasta ma umożliwić:

- tworzenie warunków lokalowych i infrastrukturalnych do rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości, działalności kulturalnej i edukacyjnej, w tym mających za zadanie podniesienie kwalifikacji mieszkańców zagrożonych wykluczeniem społecznym,
- zapobieganie problemom społecznym,
- poprawę estetyki przestrzeni miejskiej oraz jakości środowiska,
- porządkowanie „starej tkanki” urbanistycznej poprzez odpowiednie zabudowanie pustych

przestrzeni w harmonii z otoczeniem,

- renowację zabudowy budynków, w tym: obiektów infrastruktury społecznej oraz budynków o wartości architektonicznej i znaczeniu historycznym oraz ich adaptacja na cele gospodarcze, społeczne i kulturalne,
- poprawę funkcjonalności struktury ruchu kołowego, ruchu pieszego i estetyki przestrzeni publicznych,
- przebudowę i / lub remonty publicznej infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych, rekreacyjnych, kulturalnych i sportowych, połączonych z działalnością gospodarczą.

Natomiast głównym celem **rewitalizacji obszarów poprzemysłowych** jest zmiana dotychczasowych funkcji i adaptacja terenu oraz znajdujących się tam obiektów poprzemysłowych, powojennych oraz popegieerowskich na inne cele.

Ten dokument planistyczny dotyczy gminy Bieruń. Obszary znajdujące się w najgorszej sytuacji społeczno - ekonomicznej, wymagają uruchamiania lokalnego potencjału pomysłowości i przedsiębiorczości osób prawnych, stowarzyszeń, ludności i mieszkańców w celu przezwyciężania trudności i właściwego wykorzystania pomocy zewnętrznej. Dlatego przy jego przygotowaniu zaangażowani byli lokalni przedstawiciele wszystkich sektorów z terenu gminy, które chcą i będą korzystać ze środków strukturalnych, m.in. przedstawiciele największych zakładów pracy z terenu gminy. Zespół ten będzie pełnił funkcję Instytucji Zarządzającej oraz uczestniczył w monitorowaniu realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji.

Przy jego opracowaniu uwzględniono ustalenia:

1. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Bierunia, Uchwała Nr XII/1/99 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 30 listopada 1999 r., aktualizacja Uchwała Nr VIII/2/2002 z dnia 24 września 2002 r.,
2. Strategii Rozwoju Miasta Bierunia, Uchwała Nr VI/1/2000 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 20 czerwca 2000 r.,
3. Zintegrowanego Gminnego Programu Ochrony Środowiska dla Miasta Bieruń - Uchwała nr II/7/2003 Rady Miejskiej w Bieruniu z 27 lutego 2003 r.,
4. Waloryzacji Przyrodniczej Gminy Bieruń, 1997 r.,
5. Programu Aktywizacji Gospodarczej Gminy Górniczej Bieruń, 2004 r. - Uchwała Nr IV/131/2004 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 marca 2004 r.

Lokalny Program Rewitalizacji zawiera:

- zadania dofinansowane ze środków strukturalnych UE, a realizowane przez gminę oraz inne

podmioty lokalne: przedsiębiorstwa i organizacje społeczne,

- opisy projektów: terminy ich realizacji, planowane środki finansowe, wskaźniki osiągnięcia celów, opis procedury i kryteriów ustalania kolejności realizacji zadania.

Lokalny program rewitalizacji opracowano na lata 2010 – 2020, przy czym jego realizacją w latach 2010 – 2013 opracowano w sposób szczegółowy, natomiast w latach 2014 – 2020 opracowano w sposób fakultatywny.

Niniejszy program rewitalizacji opracowany został zgodnie z wytycznymi do opracowania Lokalnych Programów Rewitalizacji

I. CHARAKTERYSTYKA OBECNEJ SYTUACJI W MIEŚCIE

1. ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE

1.1. Granice stref ochrony konserwatorskiej

- Strefy pełnej ochrony konserwatorskiej:

- Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej — Stare Miasto, obejmuje szachownicowy układ urbanistyczny z centralnie położonym rynkiem, z narożników którego wybiegają po dwie ulice. Układ ten wpisany jest do rejestru zabytków pod nr 731/66.

Granice strefy :

Wschodnia granica strefy przebiega od mostu na rzece Mlecznej w kierunku południowym obejmując zabudowę (w granicach posesji) po wschodniej stronie ul. Oświęcimskiej, następnie biegnie w kierunku wschodnim osi ul. Adama (obejmując zabudowę po jej południowej stronie), aż do skrzyżowania z ul. Ks. Trochy. Dalszy przebieg granicy strefy podąża w kierunku południowym osi ul. Ks. Trochy (obejmując zabudowę po jej zachodniej stronie) do skrzyżowania z ul. Ks. Kudery. Następnie granica biegnie osi ul. Ks. Trochy w kierunku zachodnim i dalej obejmując zabudowę (w granicach posesji) po wschodniej stronie ul. Krakowskiej z kapliczką i miejscem tzw. „Bramy Krakowskiej”, aż do mostu na Potoku Stawowym. W dalszym ciągu granica biegnie na północ ul. Krakowską (omijając posesję ze współczesnym budynkiem szkoły podstawowej) i obejmuje historyczną zabudowę (w granicach posesji) po zachodniej stronie tejże ulicy, dochodząc do ul. Spyry. Przebieg południowej granicy strefy pokrywa się z osi ul. Spyry, dochodząc do skrzyżowania z ul. Kopcową. Zachodnia granica strefy biegnie w kierunku północnym obejmując zabudowę (w granicach posesji) po zachodniej stronie na całej długości ul. Słowackiego. Następnie granica strefy przecina ul. Licealną i biegnie w kierunku północnym

osią ul. Macieja (obejmując zabudowę po jej wschodniej stronie) i dochodzi na północy do osi ul. Oświęcimskiej i dalej do mostu na rzece Mlecznej (w miejscu tzw. „Bramy Opawskiej”).

- Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej, obejmująca teren cmentarza rzymsko – katolickiego wraz z drewnianym XVII w. kościółkiem p.w. św. Walentego (figurującym w rejestrze zabytków pod numerem 674/66) przy ul. Krakowskiej w ramach ogrodzenia.

- Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej, obejmująca teren dawnego cmentarza żydowskiego (XVIII – XIX w.) z częściowo zachowanym zespołem XIX wiecznych macew. Granica strefy w ramach ogrodzenia cmentarza.

- Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej, obejmująca dawny folwark Solec przy ul. Barbórki (figurujący w rejestrze zabytków pod numerem 23). Dawny zespół folwarczno – dworski obejmuje zabudowania wraz z sadem w ramach ogrodzenia terenu ograniczonego ulicami Barbórki, Sadową, Solecką oraz Potokiem Goławieckim.

- Strefa pośredniej ochrony konserwatorskiej:

- Strefa obejmująca tereny przyległe do Starego Miasta:

od wschodu:

granica strefy od północy przebiega zachodnim obwałowaniem rzeki Mlecznej (obejmując samą rzekę) następnie przechodzi na drugi brzeg i obejmuje północny kraniec dawnej Grobli. W dalszym ciągu granica biegnie w kierunku południowym obejmując Groblę wraz z kładką. Przebieg południowej granicy strefy podąża osią tej ulicy aż, do miejsca mostu i tzw. „Bramy Krakowskiej”, łącząc się z granicą strefy pełnej ochrony konserwatorskiej.

od zachodu:

zawiera obszar pomiędzy zwartą zabudową Starego Miasta a rzeką Mleczną i Potokiem Stawowym z tzw. „zamazyskiem stożkowym” zwanym Kopcem (figurującym w rejestrze zabytków pod nr 372/53). Granica strefy od zachodu przebiega zachodnim obwałowaniem rzeki Mlecznej (obejmując samą rzekę) począwszy od połączenia z Potokiem Stawowym (przy wiadukcie kolejowym), aż do ul. Oświęcimskiej na północy (do mostu). Następnie wschodnia granica strefy pokrywa się z przebiegiem granicy pełnej ochrony konserwatorskiej dochodząc na południe do ul. Chemików. Dalej przebieg południowej granicy strefy biegnie osią ul. Chemików w kierunku zachodnim dochodząc do miejsca gdzie do rzeki Mlecznej wpada Potok Stawowy.

- Strefa obejmująca centralną część Bierunia Nowego z zachowaną w dużym stopniu historyczną zabudową skupioną przede wszystkim u zbiegu ul. Warszawskiej, Wawelskiej, Piastowskiej oraz przy ul. Ofiar Oświęcimskich, Kosynierów, Remizowej i Kossaka. Obszar ten posiada planowy, regularny szachownicowy układ urbanistyczny rozplanowany w oparciu o prosty przebieg obecnej ul. Warszawskiej - dawny pruski trakt drogowy o znaczeniu

międzynarodowym. W obrębie strefy znajdują się również: kościół p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa (1909r. przeb.1922r.) wraz z cmentarzem oraz zabudowania dworca kolejowego z II poł. XIX wieku. Granica strefy od wschodu biegnie w kierunku południowym linią torów kolejowych dochodząc do wysokości Stacji Dworca PKP Bieruń Nowy, obejmując zabudowę kompleksu kolejowego zlokalizowaną po obu stronach torów (budynek dworca wraz z budynkiem po wschodniej stronie torów), następnie przekracza linię torów łącząc się z ul. Ofiar Oświęcimskich - obramowaną aleją kasztanowców, kolejno podąża w kierunku północnym wzdłuż tej ulicy, aż do skrzyżowania z ul. Kosynierów - z podobnie skomponowaną zielenią towarzyszącą. Granica strefy kolejno zakręca w kierunku zachodnim włączając w swój obszar zabudowę po południowej stronie ul. Kosynierów (nr 3 i 1) oraz posesję z willą i ogrodem zlokalizowaną przy ul. Warszawskiej 313. Kolejno granica biegnie w kierunku północnym osiłą ul. Warszawskiej dochodząc do posesji nr 294, obejmuje kościół p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa wraz z przylegającym do niego cmentarzem, następnie budynek starej szkoły (obecnie przedszkole) oraz budynek restauracyjny (obecnie restauracja „Czarno – Biała”) zlokalizowane na sąsiednich działkach przy ul. Warszawskiej 292 i 288. Dalej biegnie osiłą ul. Warszawskiej do skrzyżowania z ul. Wawelską włączając w swój zakres zabudowę wraz z posesjami (ul. Wawelska 27, 22, 26, 29, ul. Warszawska 277) u zbiegu tych ulic. Kolejno zakręca w kierunku zachodnim biegnąc po granicy działek budynków położonych po północnej stronie ul. Wawelskiej 29, 31, 33 obejmując budynki frontowe wraz z zabudową mieszkalną na tyłach posesji ul. Wawelska 35, 45, kolejno przecina ul. Barbórki włączając w swój obszar zabudowę mieszkalną z budynkami gospodarczymi przy ul. Wawelskiej 47 i 51 wraz z sąsiednim budynkiem nr 55 w granicach ogrodu. Dalej granica strefy wraca osiłą ul. Wawelskiej do torów kolejowych.

– Strefa obejmuje układ ruralistyczny dawnej wsi w typie rzędówki z zachowaną w dużym stopniu historyczną zabudową siedliskową rozlokowaną wzdłuż ul. Jagiełły (z alejowymi obsadzeniami), Majowej (przebieg historycznego traktu Bieruń - Zabrzeg). Strefa obejmuje również teren dawnego zespołu dworsko-folwarcznego położonego przy ul. W. Jagiełły nr 78 z zachowaną historyczną zabudową gospodarczą, czworakami oraz dworkiem. Granica strefy od północy obejmuje zabudowę gospodarstwa pod nr 14 i kolejno biegnie w kierunku południowym po granicy posesji gospodarstw położonych po północnej stronie ul. Jagiełły, dochodząc do skrzyżowania z ul. Majową obejmuje zabudowę u jej wylotu po obu stronach. Następnie przebiega granicą posesji zabudowań po zachodniej stronie ul. Jagiełły, aż do nr 72 i Bijasowicka 2 przecinając ul. Bijasowicką obejmuje posesję nr 1 przy tejże ulicy. Następnie biegnie osiłą ul. Bijasowickiej i skręcając na południowy - zachód podąża drogą łączącą ul. Bijasowicką z ul. Jagiełły, obejmując zespół folwarczno - dworskiej zabudowy. Następnie granica strefy podąża

w kierunku północnym obejmując przebieg ul. Jagiełły oraz zabudowę posesji nr 45, 43, 35, 31 i 27 (po wschodniej stronie tejże ulicy), dochodząc do zabudowy posesji nr 14.

1.2. Uwarunkowania ochrony środowiska

Uwarunkowania zewnętrzne:

Do niewątpliwej szansy miasta należą walory przyrodnicze i krajobrazowe, a tym samym turystyczne dolin głównych rzek: Wisły i Przemszy. Jednocześnie naturalne zagrożenie powodziowe potęgowane jest skutkiem eksploatacji górniczej i potencjalną możliwością awarii zbiornika „Dzieńkowice”. Zagrożenie stwarzać będą również zamierzenia inwestycyjne zarówno komunikacyjne jak i energetyczne (linia 400 kV). Projektowana droga ekspresowa będzie głównymi korytarzami ekologicznymi, w tym doliną Wisły.

Uwarunkowania wewnętrzne:

Po stronie szans można wymienić:

- powiększającą się ilość zbiorników wodnych, atrakcyjność krajobrazową terenów nadrzecznych i krajobrazu kulturowego, co jest atutem dla rozwoju funkcji rekreacyjnej i obsługi ruchu turystycznego,
- bogactwo florystyczne i różnorodność siedlisk, liczne gatunki roślin i zwierząt prawnie chronionych, pozostałość naturalnych koryt rzek potęgują atrakcyjność przyrodniczą i turystyczną gminy,
- wielkość terenów przydatnych dla urządzania parków

Zagrożenia stwarzają:

- pogórnice zaburzenia stosunków wodnych i ich niestabilność, rozproszenie zabudowy pośród pól, rozdrobnienie arealów, nieopłacalność produkcji rolnej - co należy do czynników wpływających ujemnie na aktywizację gospodarki rolnej,
- mało korzystne warunki klimatyczne i gruntowo-wodne dla rozwoju osadnictwa - dodatkowo stale pogarszające się na skutek działalności górnictwa; silnie zanieczyszczone (Mleczna, Gostynka, Przemsza i Wisła) i skażone (Potok Goławiecki) wody powierzchniowe,
- struktura użytkowania gruntów — tylko 15% powierzchni gminy zajmują lasy (podlegające dodatkowo niekorzystnym wpływom górnictwa),
- niski wskaźnik zieleni urządzonej przypadający na 1 mieszkańca - brak parków,
- przeciążone główne ulice miejskie i skrzyżowania,
- braki w systemie odprowadzania i oczyszczania ścieków na terenie miasta,
- niska emisja z lokalnych źródeł ciepła.

Jak wynika z doświadczenia z maja i czerwca 2010 r. bardzo poważnym zagrożeniem dla Bierunia

są wody powodziowe. Wynika to przede wszystkim z charakterystyki położenia Gminy Bieruń nad Wisłą oraz w jej lewobrzeżnych dopływach. Dodatkowym czynnikiem negatywnie wpływającym na ochronę środowiska są skutki działalności górniczej KWK „Piast”. Dlatego bardzo ważną sprawą dla ochrony środowiska Bierunia jest wybudowanie na jego terenie zbiorników retencyjnych z przeznaczeniem ich na cele rekreacyjno-sportowe i turystyczne. Planując budowę zbiorników retencyjnych można wykorzystać istniejące już niecki bezodpływowe.

1.3. Własność gruntów i budynków

Lp.	Właściciel	Grunty zabudowane [ha]	Powierzchnia ogólna gruntów [ha]	% udział w pow. gminy ogółem
1.	Grunty Skarbu Państwa z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie wieczyste	148	1290	32,0
2.	Grunty Skarbu Państwa przekazane w użytkowanie wieczyste	158	265	6,6
3.	Grunty Spółki Skarbu Państwa przedsiębiorstwa państwowe i inne państwowe osoby prawne	4	56	1,4
4.	Grunty gminy i związków międzygminnych z wyłączeniem gruntów przekazanych w wieczyste użytkowanie	98	324	8,0
5.	Grunty gminne i związków międzygminnych przekazane w użytkowanie wieczyste	11	16	0,4
6.	Grunty osób fizycznych	154	1940	48,1
7.	Grunty spółdzielni	5	34	0,8
8.	Grunty kościołów i związków wyznaniowych	1	12	0,3
9.	Grunty powiatów z wyłączeniem gruntów przekazanych w wieczyste użytkowanie	4	4	0,1
10.	Grunty spółek prawa handlowego i innych osób wyżej nie wymienionych	62	90	2,3

1.4. Infrastruktura techniczna

a. Stopień uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarki odpadami

Gospodarka wodna

Jednym z elementów przyrodniczych środowiska, który w największym stopniu decyduje o jakości życia człowieka są wody. Na stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych decydujący wpływ ma jakość zrzucanych ścieków komunalnych i przemysłowych.

Obszar gminy odwadniany jest przez rzekę Wisłę i jej dopływ: Przemszę i Gostynkę oraz Potok

Goławiecki. Głównym zbiornikiem wodnym jest jezioro „Łysina”, będące sztucznym akwenem po wydobywym piasku dla potrzeb budowy miasta Tychy. Powierzchnia lustra wody wynosi ok. 14 ha. Akwen ten wymaga szybkiego zagospodarowania w kierunku turystyczno - wypoczynkowym. Przewiduje się, że jednocześnie z wypoczynku skorzystać mogłoby ok. 3.000 osób. Wody „Łysiny” zaliczane są do najczystszych w województwie śląskim.

Jednym ze skutków eksploatacji górniczej jest powstawanie niecek bezodpływowych. Wody z tych niecek wymagają wypompowywania lub zagospodarowania. Rejon gminy Bieruń cechuje występowanie głównego zbiornika wód podziemnych o typie szczelinowo - porowym.

W ramach kompleksowego rozwiązywania zagadnień gospodarki wodno-ściekowej, gmina Bieruń wspólnie z sąsiednimi gminami zleciła opracowanie planu podnoszenia jakości wody i cieków wodnych. W wyniku tego zlecenia powstał „Program Ochrony Środowiska - Masterplan - Czysta rzeka Gostynka”. Najważniejszym zadaniem programu „Gostynka” było zapewnienie odpowiedniej jakości wody w tym cieku, po wcześniejszym przeanalizowaniu stanu zanieczyszczenia rzeki i określeniu wpływu ścieków komunalnych oraz przemysłowych na jakość jej wód. Wspomniane wyżej zadanie zostało zdefiniowane w oparciu o fakt, że rzeka Gostynka zajmuje, wśród zanieczyszczonych rzek województwa śląskiego, szczególne miejsce. Przepływa ona bowiem przez słabo zaludnione kompleksy leśne, tereny o dużej wartości krajobrazowej, mogące stanowić zaplecze rekreacyjne dla pobliskiego Górnego Śląskiego Okręgu Przemysłowego. W szerszym aspekcie, stan jakości wody Gostynki ma wpływ na jakość wody w Wiśle. Gostynka niesie zanieczyszczenia związane z odprowadzaniem ścieków bytowych, w tym ścieków z terenu Bierunia. Dlatego jednym z wniosków, wynikających z przeprowadzonej analizy, było zalecenie uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej w zlewni Gostynki.

Jako przewidywaną korzyść z realizacji tego zalecenia podano poprawę jakości wody w Gostynce, co w powiązaniu z dobrze zachowanymi kompleksami leśnymi powinno wyraźnie podnieść atrakcyjność tego terenu pod kątem turystycznym i rekreacyjnym. Stąd uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej stało się zadaniem priorytetowym w prowadzonej przez Urząd Miejski w Bieruniu działalności komunalnej.

Podobne są założenia Strategii miasta Bierunia na rok 2010, które mówią o uporządkowanej gospodarce wodno-ściekowej, mającej znaczący wpływ na podniesienie jakości środowiska naturalnego i poprawę wizerunku miasta. Jako jedną z głównych szans rozwojowych miasta Strategia przytacza „wzrost popytu na usługi turystyczno-rekreacyjne”.

Inwestycje w sektor gospodarki wodno-ściekowej są podstawowym czynnikiem warunkującym wykorzystanie wspomnianej szansy.

- **Wodociągi**

Gmina Bieruń zaopatrywana jest w wodę pitną z ujęć powierzchniowych Czaniec - GPW Katowice, poprzez rurociąg przesyłowy \varnothing 1500 mm do pompowni w Tychach - Urbanowicach. Z tej pompowni są wyprowadzone dwie magistrale \varnothing 800 mm zasilające Bieruń:

1. północną część miasta, KWK „Piast” oraz wschodnią część miasta,
2. południowa-zachodni rejon miasta, w tym „NITROERG” i „Danone”.

Roczne średnie zużycie wody wynosi 1.220.000 m³, w tym w gospodarstwach domowych 523.300 m³. Istnieje możliwość znacznego obniżenia zakupu wody poprzez uruchomienie wydobywania wody z 6 studni głębinowych. Aktualnie na miesiąc czerwiec 2010 r. na terenie gminy woda przesyłana jest rurociągami o łącznej długości 162 305,00 mb, w tym:

- rurociągami PE, PCV - 6 231,00 mb,
- rurociągami stalowymi - 135 725,00 mb,
- rurociągami azbestowo-cementowymi - 9.849,0 mb,
- rurociągami żeliwnymi kielichowymi (uszczelnionymi ołowiem) - ~ 10.500 mb.

- **Kanalizacja deszczowa**

Całkowita długość kanalizacji deszczowej wynosi ok. 21,06 km. Sieć znajduje się jedynie w centrum miasta. Z większości terenu gminy wody opadowe odprowadzone są powierzchniowo do przydrożnych rowów, a następnie do lokalnych cieków. Przebudowy i budowy wymaga sieć kanalizacji deszczowej na długości ok. 50 km.

- **Gospodarka ściekami**

„Masterplan czysta rzeka Gostynka” zakłada poprawę stanu gospodarki wodno — ściekowej, między innymi w gminie Bieruń, celem doprowadzenia jakości wody w Gostynce do II klasy czystości. Realizację tego założenia miał umożliwić program, który zakładał skanalizowanie Bierunia w latach 1996 - 2008. Ograniczone środki inwestycyjne wymusiły podzielenie tego zadania na etapy. Plan skanalizowania zachodniej połowy Bierunia Starego podzielono na 6 części, natomiast Bierunia Nowego na 4 etapy. Oddzielnym zadaniem jest skanalizowanie dzielnicy Bijasowice, które realizowane jest w 4 etapach.

Aktualnie w gminie działają 3 oczyszczalnie komunalne: jedna w Bieruniu Starym przy ulicy Chemików oraz dwie w Bieruniu Nowym (wybudowana przez gminę przy ulicy Jagiełły oraz przejęta oczyszczalnia pokopalniana przy ulicy Soleckiej).

Istnieją dalsze plany rozbudowy i modernizacji systemu kanalizacyjnego w Bieruniu. W 2002 r. opracowana została koncepcja modernizacji i rozbudowy oczyszczalni ścieków,

zlokalizowanej w Bieruniu w północnej części miasta przy ul. Soleckiej, ok. 500 m od kopalni „Piast”. Obecnie jest to oczyszczalnia mechaniczno — biologiczna wykorzystująca jednostopniowy proces osadu czynnego do redukcji węgla organicznego. Oczyszczalnia znajduje się w sąsiedztwie potoku Goławieckiego, który jest odbiornikiem oczyszczonych ścieków. Istnieje również koncepcja kanalizacji sanitarnej obejmującej tereny Czarnuchowic na wschód od linii kolejowej Katowice - Oświęcim w Bieruniu Nowym do granic miasta Bierunia. Koncepcja zakłada odprowadzanie ścieków, do wyżej opisanej oczyszczalni, systemem kanalizacji grawitacyjnej z przepompowniami ścieków i rurociągami tłocznymi.

Wykonywano projekty techniczne kanalizacji kolejnych części Bierunia Starego. Zgodnie z koncepcją skanalizowania gminy, opracowaną w 1992 roku, budowane są również przydomowe oczyszczalnie ścieków dla gospodarstw zbyt odległych od głównych kolektorów, do których doprowadzenia przyłącza jest ekonomicznie nieuzasadnione.

Obecny poziom skanalizowania miasta wynosi 80 %. Jest to jednak stan niezadawalający, gdyż nieoczyszczone ścieki odprowadzane do wód powierzchniowych powodują, że stan ich czystości nie odpowiada przyjętym normom. Aby gospodarkę wodno-ściekową można było uznać za prawidłową, należy w gminie Bieruń kontynuować działania mające na celu:

- a. poprawę gospodarki wody pitnej i wymianę rur azbestowo-cementowych oraz stalowych i żeliwnych na rury z PE, wykonanie spinek końcówek wodociągów (wyeliminowanie wtórnego skażenia wody i jej zagniwania), zmniejszenie ilości strat wody spowodowanych awariami — szkody górnicze, wyeksploatowane rurociągi,
- b. właściwe zagospodarowanie istniejących zbiorników wodnych,
- c. poprawę czystości ścieków odprowadzanych do cieków wodnych poprzez dalszą budowę kanalizacji sanitarnych oraz modernizację oczyszczalni ścieków (pokopalnianej) przy ulicy Soleckiej.

– Zaopatrzenie gminy w gaz i ciepło

Od 1994 r. Gmina Bieruń jest w 100 % zgazyfikowana. Istnieje 143.950 m sieci gazowej z przyłączami do 2.430 budynków. Miasto zaopatrywane jest w gaz ziemny wysokometanowy GZ-50 poprzez gazociąg wysokoprężny DN 200.

Produkcją, przesyłem i dystrybucją ciepła na potrzeby połowy mieszkańców Bierunia zajmują się 3 firmy: „Ekoterm”, „NITROERG” oraz „Fenice Poland”. Jednak stan techniczny rurociągów, wymienników, pomp jest zły (urządzenia są starej generacji - użytkowanie ich sięga 20 lat).

Pozostali mieszkańcy w większości użytkują mało wydajne, nieekologiczne piece węglowe (z możliwością spalania śmieci). W okresie październik - marzec, Bieruń jest „zadymionym miastem”. Dlatego też od 1995 roku, przy wsparciu finansowym gminy i Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach, poprzez Bieruńską Fundację Inicjatyw Gospodarczych, wymieniono 1400 pieców na ekologiczne. Osiągnięty efekt jest jednak nadal niewystarczający. Jednak z uwagi na zlikwidowanie z dniem 01.01.2010 r. Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w znacznym stopniu ograniczy się tempo realizacji programów dotyczących ochrony środowiska tj. programu ograniczenia niskiej emisji oraz programu usuwania azbestu.

Gospodarka odpadami

W styczniu 1998 r. gminy: Tychy, Bieruń, Bojszowy, Kobiór, Łęczyny i Wry, w wyniku wspólnej akcji inwestycyjnej, wybudowały składowisko odpadów komunalnych w Tychach - Urbanowicach, którego zarządcą jest Międzygminne Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami „MASTER”. Gmina Bieruń zobligowana jest przez zarządcę składowiska do przestrzegania zasad efektywnego zarządzania nim.

Od 1994 r. na terenie Bierunia prowadzona jest selektywna zbiórka surowców wtórnych. Na obszarze całego miasta segreguje się odpady: szkła, metalu, plastiku i papieru. Prowadzona jest także coroczna zbiórka przedmiotów wielkogabarytowych oraz jesienna zbiórka liści. Od 2002 r. rozszerzono w Bieruniu zakres selektywnej zbiórki o odpady niebezpieczne wydzielone ze strumienia odpadów komunalnych. W 2009 r. w Gminie Bieruń ogółem zebrano 5.422,41 ton odpadów. Dodatkowo Urząd Miasta w Bieruniu wspólnie z Międzygminnym Przedsiębiorstwem Gospodarki Odpadami i Energetyki Odnawialnej „MASTER” Sp. z o.o. prowadził zbiórkę sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Zebranych zostało 11,9 Mg zużytego sprzętu. Urząd Miejski pośredniczy w znajdowaniu odbiorców gruzu i ziemi. Dodatkowo przedsiębiorstwo zajmujące się zbiórką odpadów w gminie - Bieruńskie Przedsiębiorstwo Inżynierii Komunalnej, gdzie 100% udziałów posiada gmina, kompostuje odpady organiczne.

Pozostałymi przedsiębiorcami prowadzącymi wywóz nieczystości na terenie Bierunia są: Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej „PARTNER” Łęczyny, Przedsiębiorstwo Techniki Sanitarnej „ALBA” Tychy, Zakład Oczyszczania „EKO-ZAG” Tychy. Działania gminy wpłynęły na zmniejszenie się ilości powstających na jej terenie tzw. dzikich wysypisk.

Elektro-energetyka

- stan oświetlenia ulic, placów i dróg

Gmina Bieruń w ramach zadań własnych jest odpowiedzialna za oświetlenie ulic i miejsc publicznych. Z uwagi na formę własności obwody oświetleniowe dzielą się na dwie grupy:

1. Obwody wydzielone - 815 opraw oświetleniowych, zabudowanych jest na słupach, nie związanych z siecią energetyki zawodowej.
2. Obwody na sieciach NN – 1411 opraw zabudowanych jest na słupach sieci energetycznej.

Ogółem na terenie gminy zlokalizowanych jest 2.226 lamp oświetlenia ulicznego. Doświetlenia wymagają jeszcze niektóre obszary zagrożone patologiami społecznymi oraz obszary, na których oświetlenie nie spełnia wymaganych norm. Przewiduje się konieczność zabudowy nowych 700 punktów oświetlenia ulicznego.

Dla obniżenia kosztów energii na oświetlenie uliczne w zdecydowanej większości obwodów zabudowano już nowoczesne sterowanie oświetleniem poprzez tzw. „zegary astronomiczne”. Do pełniejszej oszczędności należałoby wymienić jeszcze stare oprawy oświetleniowe na oprawy energooszczędne. Do tej pory wymieniono ok. 400 opraw, tj. 20 % ogółu. 80 % należy jeszcze wymienić na oprawy energooszczędne.

- stan elektryfikacji sieci elektro-energetycznych

Gmina Bieruń jest w stu procentach zelektryfikowana. Jest ona zasilana z sieci energetycznej GZE SA napięciem średnim 20 kV oraz w niewielkim stopniu z sieci firmy „Fenice Poland” napięciem 400/230 V. Większość sieci 20 kV stanowią sieci napowietrzne oraz w kilku przypadkach sieci ziemne kablowe. Stan techniczny, szczególnie sieci napowietrznej średniego i niskiego napięcia jest zły, co ma wpływ na znaczną awaryjność sieci, szczególnie w rejonie Bierunia Nowego. Wymaga to systematycznej modernizacji sieci. Odrębnym problemem jest zasilanie terenów rozwojowych, szczególnie okolic ulicy Turyńskiej i Barańcowej. Leży to w gestii zakładu energetycznego i powinno być umieszczone w jego planach rozwojowych.

b. Infrastruktura techniczna komunikacji lokalnej

Miasto Bieruń charakteryzuje się stosunkowo dużym zapotrzebowaniem na usługi w zakresie pasażerskich przewozów zbiorowych. Powyższe spowodowane jest regularnymi podróżami mieszkańców Bierunia, związanymi z koniecznością dojazdu do szkół, zakładów pracy oraz instytucji użyteczności publicznej, funkcjonujących poza obszarem naszego miasta, jak również przez osoby zamieszkałe w miejscowościach ościennych, przyjeżdżające do szkół ponadpodstawowych i firm działających na terenie gminy.

Na terenie gminy zlokalizowane są 124 km dróg, w tym:

- droga krajowa - 10,5 km,
- drogi wojewódzkie - 4 km,
- drogi powiatowe – 21,5 km,
- drogi gminne – 55 km (w tym o nawierzchni utwardzonej 46 km, o nawierzchni gruntowej 9 km),
- drogi wewnętrzne - 33 km,
- 6 obiektów mostowych o łącznej długości ok.100 mb,
- 10 parkingów gminnych o łącznej ilości 654 miejsc postojowych, które nie zapewniają w pełni potrzeb i oczekiwań mieszkańców

Szczególnie dotkliwie odczuwany jest brak miejsc parkingowych w obrębie starego miasta. Gmina Bieruń posiada plac autobusowy, który stanowi węzeł komunikacyjny (centrum przesiadkowe) w kierunkach: Oświęcim, Tychy, Pszczyna, Łędziny, Katowice, Wodzisław Śl., Kraków. Ze względu na ilość podróźnych, zły stan techniczny nawierzchni, ilość autobusów i minibusów, korzystających z tego dworca oraz słabą funkcjonalność - wymaga on pilnej przebudowy.

Połączenie pomiędzy poszczególnymi miejscowościami Bierunia zapewnia komunikacja miejska, realizowana przez 9 linii PKS i S Oświęcim i minibusy prywatne. Miejscowość Bieruń Nowy połączona jest linią kolejową Katowice –Oświęcim.

Od 2000 roku wzrosło zainteresowanie mieszkańców turystyką rowerową. Ponadto część młodzieży dojeżdża rowerami (nawet 7 km) do szkół. Zapewnienie bezpiecznego przejazdu rowerami wymaga urządzenia sieci ścieżek rowerowych, zgodnie z posiadaną dokumentacją, obejmującą cały powiat bieruńsko - lędziński.

1.5. Identyfikacja problemów

LISTA ZBIORCZA PROBLEMÓW WEDŁUG OBSZARÓW STRATEGICZNYCH

Obszar: Gospodarka
<ul style="list-style-type: none">- Niewspółmiernie niski budżet powiatu w stosunku do potrzeb,- Atrakcyjność inwestycyjna miasta Tychy i miasta Oświęcimia,- Ponadprzeciętna aktywność gospodarcza ludności Imielina i Chełmu Śląskiego,- Niska aktywność gospodarcza mieszkańców, szczególnie w tworzeniu spółek prawa handlowego.

Sprostanie konkurencji dużych ośrodków miejskich (szczególnie Aglomeracji Katowickiej i gmin sąsiednich) na rynku inwestorów zewnętrznych.
Obszar: Eksploatacja węgla kamiennego
. Przewycięzenie negatywnych skutków dla miast spowodowanych realizacją programu restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego (niestabilność programu).
Zatrzymanie w gminie pozytywnych efektów restrukturyzacji górnictwa związanych z dywersyfikacją struktury wytwórczej oraz wzrostem napływu kapitałów zagranicznych do regionu.
Obszar: Środowisko przyrodnicze (krajobraz)
<ul style="list-style-type: none"> - Przewycięzenie wielostronnych skutków eksploatacji węgla kamiennego rzutujących na 90% powierzchni miasta, - Zagrożenie powodziowe potęgowane działalnością górniczą i niebezpieczeństwem awarii zbiornika Dzieńkowice.
Partycypacja aktorów wewnętrznych i zewnętrznych na rzecz rozwoju gminy.
Obszar: Lokalna społeczność
<ul style="list-style-type: none"> - Bezrobocie, szczególnie wśród kobiet, - Postępujący proces starzenia się społeczności lokalnej (wzrastający udział w strukturze wieku mieszkańców grupy osób powyżej 60 lat), - Modernizacja zabudowy istniejącej, - Ograniczenie i zakaz zabudowy mieszkaniowej na terenach zalewowych.
Mobilizacja młodych i wykształconych mieszkańców gminy na rzecz rozwoju przedsiębiorczości i sprostania wyzwaniom technologicznym.
Obszar: Komunikacja
- Realizacji drogi ekspresowej S1 2/2 dopiero w latach 2013-2015, obejścia Bierunia Nowego i przedłużenia ul. Turyńskiej jako GP 2/2.
Obszar: Infrastruktura techniczna
<ul style="list-style-type: none"> - Opóźniające się, kompleksowe rozwiązanie gospodarki wodno-ściekowej i ciepłowniczej, - Brak wystarczającej pewności zasilania w energię elektryczną oraz standard obsługi.

2. GOSPODARKA

Położenie gminy na ważnych szlakach komunikacyjnych miało bezpośredni wpływ na rozwój miasta i lokalizację na jego obszarze potencjału gospodarczego.

2.1. Główni pracodawcy / struktura i trendy

Na obszarze Bierunia ma swą siedzibę kilku znaczących pracodawców w następujących branżach:

Przemysł wydobywczy

Na obszarze gminy występują rozległe złoża węgla kamiennego, eksploatowane przez Kopalnię Węgla Kamiennego „Piast” wchodzącą w skład Kompanii Węglowej S.A.

Z uwagi na zaawansowane technologicznie maszyny i urządzenia, należy ona do najnowocześniejszych kopalń węgla kamiennego na świecie. „Piast”, jako jedyna kopalnia w Polsce, posiada certyfikat zgodności Systemu Zarządzania Jakością z Normą ISO 9001, zatrudnia prawie 7,5 tys. osób, a jej wydobycie w 2009 roku wyniosło ok. 6 mln ton.

Zasoby węgla szacowane są jeszcze na 39 lat wydobycia. Dlatego KWK „Piast” wykazuje tendencje rozwojowe. W połowie 2007 roku oddany został do eksploatacji nowo wybudowany Zakład Wzbogacania Miałów. Od lat funkcjonuje instalacja odradawiania wód dołowych.

Polityka państwa zakłada ograniczenie wydobycia węgla kamiennego, dlatego Kopalnia przechodzi restrukturyzację zatrudnienia. W dużym stopniu dotyczy to również mieszkańców Bierunia.

Restrukturyzowana Kopalnia Węgla Kamiennego „Piast”, w celu przywrócenia rentowności:

- ogranicza wydobycie i zatrudnienie,
- pozbywa się zbędnego majątku i terenów,
- dąży do przeniesienia na gminę Bieruń odpowiedzialności za rewitalizację terenów pogórnich, również tych najbardziej zdewastowanych, które wymagają czasochłonnej i drogiej rekultywacji.

W celu zminimalizowania kosztów społecznych i gospodarczych restrukturyzacji Kopalni „Piast”, gmina Bieruń dąży do wzrostu swej aktywizacji gospodarczej i zwiększenia swojej atrakcyjności inwestycyjnej. Atrakcyjność ta zależy od:

- właściwego zagospodarowania terenów pogórnich w celu umożliwienia komercyjnej sprzedaży ich zainteresowanym inwestorom,
- usprawnienia gospodarki komunalnej i obniżenia w konsekwencji kosztów działalności gospodarczej na terenie gminy Bieruń.

W celu wskazania sposobów przeciwdziałania negatywnym skutkom restrukturyzacji górnictwa w gminie Bieruń, Rada Miejska uchwaliła w marcu 2004r. Program Aktywizacji Gospodarczej Gminy Górniczej Bieruń. Na terenie gminy swój obszar górniczy ma też kopalnia „Ziemowit”.

- **Przemysł chemiczny**

„NITROERG” S.A. składa się z dwóch jednostek: Zakładu Przetwórstwa Tworzyw Sztucznych oraz Zakładu Materiałów Wybuchowych i Środków Strzałowych. Posiada nowoczesny park maszynowy produkcji krajowej i zagranicznej, a nowy kierunek rozwoju Spółki wytyczają: zakup wyłaczarek do produkcji wielowarstwowych, specjalistycznych folii dla rolnictwa oraz do produkcji opakowań dla przemysłu spożywczego. Aktualnie zakład specjalizuje się w produkcji folii opakowaniowej uruchamiając szereg nowych instalacji: dla przemysłu mleczarskiego i innych produktów spożywczych.

Przedmiotem działania „NITROERG” S.A. jest projektowanie, wytwarzanie i sprzedaż wyrobów z tworzyw sztucznych dla budownictwa, rolnictwa i przemysłu opakowaniowego oraz materiałów wybuchowych i środków strzałowych w zakresie, w którym w grudniu 1999 r. otrzymały certyfikat ISO 9001.

Misją władz firmy jest ciągłe doskonalenie produktów i usług dla zaspokojenia potrzeb Klientów, co pozwala mu istnieć na rynku, jako stabilna firma. Spółka zakłada w dalszych planach swego rozwoju inwestowanie wyłącznie w technologie proekologiczne o minimalnych ubocznych skutkach dla środowiska naturalnego.

Od 1999 r. rozpoczęła działalność na terenie Bierunia firma „All American”. Jest liczącym się, na rynku polskim i zagranicznym, producentem opakowań, m.in. torebek foliowych, toreb na zakupy. Firma ta rozwija się bardzo dynamicznie.

Przemysł spożywczy

Fabryka „Danone” Sp. z o.o. Oddział w Bieruniu. Fabryka produkuje wyroby mleczne: jogurty, serki i napoje. „Danone” zapewnia najwyższą jakość na całej linii produkcyjnej, od chwili skupu mleka od rolnika po transport gotowych produktów do sklepów. W 1998 r. został wdrożony specjalny system identyfikacji zagrożeń — HACCP — system o standardzie międzynarodowym. Posiada certyfikaty ISO 9001, ISO 14001 PN-N 18001, a także regularnie przechodzi audyt A i B - renomowanej firmy będącej gwarancją najwyższej jakości wśród producentów żywności na całym świecie. Firma prowadzi działania na rzecz ochrony środowiska. Ogranicza emisję zanieczyszczeń i hałasu, zmniejsza produkcję

odpadów poprzez ich odzysk, chroni wody przed zanieczyszczeniem - własna oczyszczalnia ścieków.

Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Bieruniu, to zakład produkcji wyrobów mleczarskich, tj.: jogurty, ser biały, masło. Produkcja wyrobów opiera się głównie na mleku dostarczonym przez lokalnych rolników. Zakład jest dostosowywany do wymogów i norm europejskich. Ciągła modernizacja zakładu pozwala na stały jego rozwój.

Przemysł motoryzacyjny

Od 2003 rok rozpoczęła produkcję amerykańska firma „**Johnson Controls**” **LT International**. Docelową roczną produkcję określono na 200 tys. kompletów siedzeń dla fabryki „Fiat”. Jest bardzo nowoczesnym zakładem.

Tabela. Wielkość zatrudnienia w gminie Bieruń w poszczególnych firmach

Lp.	Firmy działające w naszym mieście	Wielkość zatrudnienia [osób]
1.	Nitroerg	628
2.	All American	87
3.	Danone	400
4.	Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska Bieruń	80
5.	Kompania Węglowa S.A. KWK Piast	7500
6.	Johnson Controls LT International	500
Razem		9195

W związku z zachodzącymi przemianami należy spodziewać się następujących zmian strukturalnych:

- wzrost znaczenia usług logistycznych,
- wzrost różnicowania działalności gospodarczej,
- wzrost roli transferu technologii i innowacji w uruchamianiu wytwarzania nowych produktów,
- wzrost aktywności sektora usług rekreacyjnych.

2.2. Ilość podmiotów gospodarczych na terenie gminy

Na terenie gminy prócz głównych pracodawców, swoją działalność prowadzi 1252 podmiotów. Strukturę branż przedstawia poniższa tabela.

Tabela 1. Zestawienie ilości nowych podmiotów gospodarczych

Lp.	Nazwa (przedmiotu) działalności gospodarczej	Ogółem	
		2008	2009
1.	Rolnictwo, leśnictwo	8	19
2.	Przemysł, produkcja	122	127
3.	Zagospodarowanie odpadów	6	19
4.	Budownictwo	103	196
5.	Sprzedaż i naprawa pojazdów mech.	98	125
6.	Handel hurtowy	154	169
7.	Handel detaliczny	198	357
8.	Hotele, restauracje	63	69
9.	Transport	146	141
10.	Usługi pozostałe, niematerialne	152	30
Ogółem		1050	1252

Do kluczowych płatników podatków należy 16 firm. Wśród podmiotów prawnych kluczowymi płatnikami są firmy z zakresu usług komunalnych, transportowych, produkcyjnych, jak: Kompania Węglowa S.A., „NITROERG” S.A., „Danone”, „Fiat Auto Poland”, „All American”, GZE, GSG, „Johnson Controls”, RPWiK, „Telekomunikacja”.

Wśród osób fizycznych - 19 podmiotów należy do grona głównych płatników podatków. W wyniku restrukturyzacji, w przemyśle powstały nowe podmioty gospodarcze, działające w sferze usług komunalnych, motoryzacyjnych, stolarskich i handlowych.

2.3. Zjawisko szarej strefy

W gminie Bieruń nie przeprowadzono badań nad zjawiskiem szarej strefy. Przyjmuje się jednak, że skala nie odbiega od krajowej.

2.4. Tereny pod inwestycje

W celu umocnienia rozwoju miasta, **przygotowano potencjalnym inwestorom oferty i tereny inwestycyjne**. Są to tereny przeznaczone pod nowe inwestycje przemysłowe:

1. **Bieruńskie Centrum Administracji i Komercji w Ścierniach**
2. **Teren produkcyjno - usługowy przy ulicy Świerczynieckiej**
3. **Teren produkcyjno - usługowy przy ulicy Oświęcimskiej**
4. **Tereny produkcyjno - usługowe przy ulicy Turyńskiej**

1. **Bieruńskie Centrum Administracji i Komercji w Ścierniach** zlokalizowane jest na 48 ha gruntów. Dostępne jest od ulicy Warszawskiej - drogi krajowej nr 44 i Turystycznej —drogi wojewódzkiej nr 934. W jego sąsiedztwie zaplanowano przebieg drogi ekspresowej Zawadoń - Pyrzowice z węzłem na terenie gminy Bieruń.

W granicach Centrum wyznaczono następujące obszary:

- Bieruńskiego Centrum Administracji (BCA) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod **funkcje administracyjne, edukacyjne, finansowe i medyczne,**
- Bieruńskiego Centrum Handlowego (BCH) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod funkcje komercyjne, w tym: **handlowe i pobytu czasowego,**
- Mieszkaniowo – usługowy z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod **zabudowę jednorodzinną oraz obiekty usługowe.**

Na terenie BCA funkcjonuje już Bieruńskie Centrum Inicjatyw Gospodarczych. Bieruńskie Centrum Administracji i Komercji położone między dwoma skupiskami - Bieruniem Starym i Bieruniem Nowym - oferuje najlepszy adres dla lokalizacji tego typu inwestycji. Jego ponadlokalny charakter zapewni tradycyjny szlak komunikacyjny Gliwice - Oświęcim i Mysłowice – Pszczyna, a także odległa o 21 km autostrada A-4. W/w teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

2. Teren produkcyjno -usługowy przy ulicy Świerczynieckiej

Teren ten, położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie firmy branży motoryzacyjnej, obejmuje powierzchnię 2,1 ha. Został przeznaczony pod: budownictwo produkcyjno - usługowe nieuciążliwe, realizację obiektów produkcyjno – usługowych, za wyjątkiem obiektów usługowych tj.: biurowców, szkół, przedszkoli oraz obiektów służby zdrowia. W/w teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

3. Teren produkcyjno - usługowy przy ulicy Oświęcimskiej

Teren ten, położony jest przy ulicy Oświęcimskiej, w bezpośrednim sąsiedztwie fabryki „Fiat Auto Poland”, na granicy z miastem Tychy. Obejmuje on powierzchnię ok.3,8 ha. Został przeznaczony pod budownictwo produkcyjno – usługowe nieuciążliwe, realizację obiektów produkcyjno – usługowych, za wyjątkiem obiektów usługowych tj.: biurowców, szkół, przedszkoli oraz obiektów służby zdrowia. W/w teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

4. Tereny produkcyjno - usługowe przy ulicy Turyńskiej

Tereny te obejmują odpowiednio powierzchnie: 28,50 ha, 27,34 ha i 39,05 ha i zostały przeznaczone pod zabudowę produkcyjno - usługową. Dopuszcza się na w/w terenach, między innymi realizację obiektów produkcyjnych, administracyjnych i socjalnych, a także obiektów usług handlu, gastronomii i rzemiosła.

W/w teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i zaliczony został do Podstrefy Tyskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej w Katowicach. Staraniem i na koszt Gminy Bieruń, w 2006 roku dokonano przebudowy skrzyżowania ulic Chemików i Turyńskiej z sygnalizacją świetlną - dla bezkolizyjnego połączenia tych terenów z drogą krajową nr 44, a w przyszłości poprzez nią z zaplanowaną drogą ekspresową S 1.

5. Tereny produkcyjno – usługowe przy ul. Warszawskiej i ul. Bogusławskiego

Tereny te położone są w bezpośrednim sąsiedztwie KWK „Piast”, osiedli mieszkaniowych, sięgają do terenów planowanej trasy S1. Obszar ten obejmuje powierzchnię ok. 40 ha. Dopuszcza się na w/w terenach, między innymi realizację obiektów przemysłowo – usługowych.

2.5. Identyfikacja problemów

Problemy w gospodarce:

- brak masowych producentów w najbliższym otoczeniu,
- rosnące bezrobocie związane z restrukturyzacją miejscowych zakładów pracy,
- zagrożenie wynikające z produkcji materiałów wybuchowych oraz z posiadania dużego zapasu amoniaku,
- sprzedaż drobnicowa węgla w kopalniach „Piast” i „Ziemowit” i związany z tym uciążliwy transport samochodowy,
- brak uzbrojenia terenów przeznaczonych w planie zagospodarowania przestrzennego na tereny produkcyjno - usługowe w infrastrukturę techniczną,
- ograniczenia budżetowe i związana z nimi konieczność właściwego wykorzystania środków,
- hałas komunikacyjny, zanieczyszczenie powietrza i gleby.

3. SFERA SPOŁECZNA

3.1. Struktura demograficzna i społeczna / trendy

- a. Sytuacja demograficzna: wielkość populacji, struktura wiekowa, struktura wykształcenia i jego specyfikacja, wielkość populacji w wieku produkcyjnym

Dynamikę zmian liczby mieszkańców Bierunia w latach 2004-2009 przedstawia poniższa tabela.

Lata	2004r.	2005r.	2006r.	2007r.	2008r.	2009r.
liczba mieszkańców	19 992	19 902	19 828	19 716	19 697	19 696
migracja (liczba osób)	- 111	- 90	- 74	- 86	- 58	- 52

W przedstawionym okresie ilość mieszkańców systematycznie maleje, z wyjątkiem 2000r., kiedy to po zmianie granic gminy i przyłączeniu wielorodzinnego osiedla przy ul. Homera, ilość mieszkańców wzrosła do liczby 20 414 osób. Utrzymująca się tendencja spadku przyrostu naturalnego wiąże się z „modelem rodziny 2+1” oraz obniżeniem stopy życiowej. W 2006 roku przyrost naturalny wyniósł 2,46 na 1000 osób, natomiast w 2009 r. 2,02 na 1000 osób. Struktura ludności rozpatrywana według wieku jest bardzo zbliżona do struktury krajowej, tzn. najliczniejszą grupę stanowią osoby w wieku produkcyjnym, a grupę najmniejszą stanowią osoby w wieku powyżej 60-ciu lat.

b. Lokalny rynek pracy, zjawisko bezrobocia

Region śląski ma najwyższy odsetek osób zatrudnionych w przemyśle, przy dużej koncentracji przemysłów wymagających restrukturyzacji. Restrukturyzacja tych przemysłów i upadek wielu przedsiębiorstw z nimi powiązanych, powoduje głębokie zmiany na rynku pracy, które cechuje w szczególności:

- wysoka dynamika wzrostu bezrobocia,
- znaczna liczba długotrwale bezrobotnych (wyższa stopa bezrobocia wśród kobiet, szczególnie wysoka stopa bezrobocia wśród osób mniej wykształconych oraz ludzi młodych),
- znaczne zróżnicowanie i lokalna koncentracja bezrobocia w regionie,
- niski poziom aktywności zawodowej wśród młodych osób oraz mężczyzn w wieku między 45 rokiem życia a wiekiem emerytalnym,
- nadal relatywnie niski poziom wykształcenia mieszkańców.

Stopa bezrobocia w powiecie bieruńsko – lędzińskim (na dzień 31 maja 2010r.) kształtuje się na poziomie 4,7%, co w liczbie bezwzględnej oznacza 1168 osób bezrobotnych. Kształtowanie się wielkości i struktury bezrobocia w Bieruniu jest ściśle związane z Kompanią Węglową S.A. w Katowicach. W okresie od 2001-2003r. 87,4 % zwolnień nastąpiło z przyczyn związanych z tym zakładem pracy. Problem ten w dużym stopniu dotyczy mieszkańców Bierunia, w większości zatrudnionych w kopalniach: „Piast” i „Ziemowit”.

3.2. Struktura organizacji pozarządowych

Mieszkańcy Bierunia chcąc uczestniczyć w rozwoju swojej gminy pod względem gospodarczym, społecznym i kulturalnym organizują się, tworząc aktywnie działające stowarzyszenia. Do najaktywniejszych zaliczamy:

- Stowarzyszenie Miłośników 600-letniego Bierunia,

- Stowarzyszenie Miłośników Ziemi Bieruńskiej „Porąbek”,
- Stowarzyszenie Gospodarczo – Ekologiczne „Nasz Region”,
- Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych „Radość Życia”,
- Stowarzyszenie Mieszkańców Osiedli przy ulicy Granitowej, Warszawskiej i Węglowej.

W Urzędzie Wojewódzkim zarejestrowanych jest 10 organizacji pozarządowych, działających na terenie gminy Bieruń.

Organizacją pozarządową działającą na terenie gminy Bieruń od 1997 roku jest Bieruńska Fundacja Inicjatyw Gospodarczych, zwana dalej BFIG. Powołana została przez gminę, kopalnię „Piast” i „NITROERG”.

Głównym celem BFIG jest pobudzanie aktywności gospodarczej mieszkańców gminy i działania na rzecz poprawy jakości powietrza.

3.3. Stan i zróżnicowanie dochodowości gospodarstw domowych

Opierając się na danych zawartych w Powszechnym Spisie Ludności można stwierdzić, że struktura zatrudnienia w Bieruniu oparta była i jest na w/w dużych podmiotach gospodarczych. W wyniku restrukturyzacji przemysłu poziom zatrudnienia w tych podmiotach uległ znacznemu zmniejszeniu. Bezrobocie w mieście Bieruń kształtuje się na stałym poziomie ok. 3,3 %. W grupie tej znajdują się przede wszystkim osoby, które notorycznie uchylają się od podjęcia jakiegokolwiek pracy. Są to osoby z niskim poziomem wykształcenia, które po odbyciu kursów kwalifikacyjnych finansowanych również ze środków Unii Europejskiej mogłyby znaleźć stałe zatrudnienie. Dochodowość tej grupy społecznej można określić jako „na przetrwanie”. Grupa ta jest na utrzymaniu społeczeństwa. Następną grupę stanowią osoby w wieku poprodukcyjnym, szczególnie emeryci „ze starego portfela”. Ilość tej grupy ma stałą tendencję wzrostową. Dochody członków tej grupy pozwalają na zaspokojenie tylko niektórych podstawowych potrzeb. W grupie tej znajdują się osoby przewlekłe chore, których nie stać na wykup wszystkich lekarstw. Natomiast w grupie produkcyjnej zauważa się wzrost dochodów rodzin. Wyższa stopa życiowa skutkuje w tej grupie wzrostem liczby urodzeń co przełożyło się na wzrost zapotrzebowania na miejsca w żłobkach i przedszkolach. O dochodach tych rodzin świadczą przede wszystkim trzy elementy: podatki wpływające do gminy od osób fizycznych, mające stałą tendencję wzrostową; wzrost ilości posiadanych samochodów wysokich marek oraz luksusowych dóbr; wzrost ilości wykupionych na własność mieszkań oraz ilość wybudowanych domów itp. W okresie ostatnich dwóch lat również w tej grupie zauważa się zróżnicowanie pod względem dochodów rodzin. Dochody te podlegają wielu uwarunkowaniom.

3.4. Określenie grup społecznych wymagających wsparcia w ramach programu rewitalizacji

Jak z powyższego punktu wynika wsparcia wymagają następujące grupy społeczne tj.

- a) stale bezrobotni,
- b) bezrobotni na skutek zwolnień z pracy spowodowanych restrukturyzacją tych zakładów,
- c) dzieci i młodzież w wieku szkolnym,
- d) emeryci, a przede wszystkim samotne osoby starsze,
- e) rodziny o niskim statusie społecznym, oraz
- f) uzależnieni od alkoholu, narkotyków i innych.

Mimo braku zainteresowania podjęciem stałej pracy zawodowej władze gminy przyjęły sobie za cel w przypadku bezrobotnych podjęcie wszelkich możliwych działań aby w atrakcyjny sposób zaproponować tej grupie zmianę sposobu myślenia i życia.

3.5. Identyfikacja problemów

Problemy w sferze społecznej:

- niski poziom samoorganizacji mieszkańców,
- wzrost liczebności grup społecznych zagrożonych wykluczeniem z efektów transformacji.

4. Analiza SWOT

Tabela. Lista głównych atutów miasta

S - 1	Dogodne położenie miasta względem: <ul style="list-style-type: none">- szlaków komunikacyjnych (DK-1, autostrada A-4: Katowice - Kraków, droga relacji: Gliwice - Oświęcim (projektowana droga S-1),- lotnisk: Katowice (Pyrzowice), Kraków (Balice),- dużych jednostek osadniczych aglomeracji śląskiej, Bielska Białej i Oświęcimia,- dużych kompleksów leśnych kozielsko-jaworznickich w pradolinie Wisły,- Beskidu Śląskiego i Żywieckiego.
S - 2	Dobre warunki transportowe dla: <ul style="list-style-type: none">- komunikacji zbiorowej,- wywozu towarów masowych.
S - 3	Rozwinięta infrastruktura techniczna: <ul style="list-style-type: none">- pełne zabezpieczenie w media (prąd elektryczny, woda, gaz).
S - 4	Duży zasób dostępnych terenów do zagospodarowania.

S - 5	Przywiązanie mieszkańców do wartości tradycyjnych: - pracowitość, - rodzinność, - związek z historią i kulturą miejscową.
S - 6	Demograficzna młodość miasta i duży potencjał intelektualny młodego pokolenia.
S - 7	Dogodne warunki rozwoju młodzieży: - wysoki poziom kształcenia i wyposażenia w szkolnictwie miejscowym, - dobre warunki uprawiania sportu i rekreacji.

Tabela. Lista głównych SŁABOŚCI miasta

W - 1	Mała aktywność gospodarcza mieszkańców, powodująca niedorozwój przedsiębiorczości w sektorze usług rynkowych.
W - 2	Ucieczka wykwalifikowanych mieszkańców do innych gmin.
W - 3	Spadek tempa wzrostu dochodów własnych gminy.
W - 4	Sprzeczności interesów mieszkańców poszczególnych dzielnic miasta rzutujące na sposób podziału środków budżetowych, a tym samym wewnętrzną organizację procesów rozwojowych.
W - 5	Degradacja znacznych obszarów skutkiem oddziaływania szkód górniczych, powodująca obniżenie inwestycyjnej atrakcyjności miasta.
W - 6	Brak kompleksowej oferty przygotowanych (wyposażonych infrastrukturalnie) terenów pod usługi i przemysł.

Tabela. Lista głównych SZANS rozwoju miasta

0 - 1	Rozwój Tyskiej Podstrefy Ekonomicznej stwarzający popyt na usługi okołoprzemysłowe i kooperację produkcyjną.
0 - 2	Poprawiający się poziom wykształcenia społeczności regionalnej.
0 - 3	Zwiększenie poziomu integracji krajowych i regionalnych systemów transportowych i telekomunikacyjnych oraz rozwój systemów logistycznych regionu.
0 - 4	Wzrost popytu na usługi turystyczno - rekreacyjne w bliższym i dalszym otoczeniu regionalnym.
0 - 5	Restrukturyzacja górnictwa węgla kamiennego skutkująca wzrostem dywersyfikacji regionalnej struktury wytwórczej oraz wzrostem napływu kapitałów zagranicznych do regionu.

Tabela. Lista głównych ZAGROŻEŃ dla rozwoju miasta

T - 1	Utrzymywanie się wysokiego poziomu centralizacji finansów publicznych oraz redystrybucji dochodów Państwa poprzez dotacje celowe i środki pozabudżetowe.
T - 2	Brak stabilnej i czytelnej polityki gospodarczej Państwa w zakresie finansowania infrastruktury technicznej, w tym przebudowy i modernizacji układu drogowego.

T - 3	Brak stabilności przepisów prawa w zakresie wspierania rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw.
T - 4	Wzrost aktywności i inwestycyjnej atrakcyjności dużych, sąsiednich ośrodków miejskich.
T - 5	Stagnacja gospodarcza w gminach ościennych.
T - 6	Bezrobocie spowodowane restrukturyzacją górnictwa.

II. NAWIĄZANIE DO STRATEGICZNYCH DOKUMENTÓW DOTYCZĄCYCH ROZWOJU PRZESTRZENNO - SPOŁECZNO - GOSPODARCZEGO MIASTA I REGIONU.

Wsparcie i dynamizacja programów rewitalizacji ma podłoże w dokumentach rządowych określających strategię rozwoju i politykę zagospodarowania przestrzennego. Jednym z celów Narodowej Strategii Rozwoju Regionalnego jest „tworzenie warunków wzrostu konkurencyjności regionów oraz przeciwdziałanie marginalizacji niektórych obszarów w taki sposób, aby sprzyjać długofalowemu rozwojowi gospodarczemu kraju, jego spójności ekonomicznej, społecznej i terytorialnej oraz integracji z Unią Europejską”. Jednym z priorytetów polityki rozwoju regionalnego jest wsparcie obszarów wymagających aktywizacji i obszarów zagrożonych marginalizacją. Program rewitalizacji zgodny jest z priorytetami i celami rozwojowymi zapisanymi w Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego, jak i kierunkami i celami Strategii Rozwoju Miasta Bierunia oraz innymi dokumentami uchwalonymi przez Radę Miejską w Bieruniu.

Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego na lata 2000 – 2020 w obrębie priorytetów dziedzinowych określa 4 cele strategiczne:

- I. Wzrost wykształcenia mieszkańców oraz ich zdolności adaptacyjnych do zmian społecznych i gospodarczych w poczuciu bezpieczeństwa społecznego i publicznego.
- II. Rozbudowa oraz unowocześnienie systemów infrastruktury technicznej.
- III. Wzrost innowacyjności i konkurencyjności gospodarki.
- IV. **Poprawa jakości środowiska naturalnego i kulturowego oraz zwiększenie atrakcyjności przestrzeni.**

W ramach celu nr IV wymieniono następujące kierunki rozwoju:

1. Wspieranie rozwoju obszarów metropolitalnych
2. **Zagospodarowanie centrów miast oraz zdegradowanych dzielnic**
3. **Rewitalizacja terenów zdegradowanych**
4. Kształtowanie ośrodków wiejskich
5. Uporządkowanie i wdrożenie systemu gospodarki odpadami
6. Utworzenie systemu kształtowania i wykorzystania zasobów wodnych
7. Polepszenie jakości powietrza
8. Ochrona przed hałasem
9. Ukształtowanie regionalnego systemu obszarów chronionych

Reasumując projekty będące przedmiotem niniejszego Lokalnego Programu Rewitalizacji doskonale wpisują się w kierunek drugi i trzeci i przyczyniają się tym samym do osiągnięcia zakładanych celów strategicznych.

Przebudowie gospodarczej i społecznej oraz tworzeniu nowego wizerunku regionu towarzyszyć musi rewitalizacja terenów zdegradowanych, w tym poprzemysłowych, pogórnich i powojennych. Głównym celem działania trzeciego będzie przystosowanie zdegradowanych terenów do pełnienia nowych funkcji, m.in. gospodarczych, społecznych, rekreacyjnych, edukacyjnych, w konsekwencji ich rewaloryzacja i poprawa warunków życia mieszkańców. Działania w tym zakresie w istotny sposób przyczynią się również do podniesienia atrakcyjności regionu. Natomiast Strategia Rozwoju Miasta zawiera wizję rozwoju miasta do 2010r. Główne założenia bazują m.in. na stworzeniu: silnej gospodarki lokalnej, zintegrowanej wewnętrznie i otwartej na współpracę z otoczeniem społeczności lokalnej, wysokiej jakości środowiska naturalnego. Założenia te idealnie współgrają ze Strategią rozwoju Województwa Śląskiego.

Rada Miejska, świadoma swojej roli, od wielu lat uchwała instrumenty ekonomiczne i prawne, mające na celu pobudzanie aktywności gospodarczej mieszkańców Bierunia. Do instrumentów tych zaliczyć należy uchwalenie przez Radę Miejską:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego określające w sposób ogólny planowany sposób zagospodarowania całego terytorium gminy, zawierający informacje o położeniu obszarów przeznaczonych pod zabudowę i inne funkcje, kształtuje politykę rozwoju przestrzennego gminy, koordynuje ustalenia planów miejscowych, promocję gminy na zewnątrz,
- Strategii rozwoju gminy Bieruń, co pozwoliło określić priorytety i kierunki rozwoju oraz wskazać funkcje gospodarcze dla poszczególnych terenów,
- Programu Aktywizacji Gospodarczej Gminy Górniczej Bieruń, działań mających na celu ograniczania bezrobocia wśród mieszkańców Bierunia,
- przystąpienia Gminy Bieruń do realizacji powiatowego programu aktywizacji lokalnego rynku pracy,
- zwolnień od podatku od nieruchomości dla podatników tworzących nowe miejsca pracy na terenie gminy Bieruń,
- szczegółowych zasad i trybu umarzania wierzytelności jednostek organizacyjnych Gminy Bieruń tytułu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy Ordynacja Podatkowa oraz udzielania innych ulg w spłacaniu tych należności, a także wskazania organów do tego uprawnionych,
- zasad przyznawania stypendiów dla studentów - mieszkańców Bierunia,

- corocznych stawek podatków i opłat lokalnych, należących do kompetencji Rady, w wysokości niższej od dopuszczalnych stawek maksymalnych. W praktyce oznaczało i oznacza to świadomą rezygnację z wyższych dochodów budżetów gminy, poczynając od uchwalonego samodzielnie budżetu na 1992 r.,

- porównywalnych stawek czynszu najmu lokali komunalnych lub w wysokości niższej od obowiązującej w sąsiednich gminach,
- udzielanie poręczenia na zaciągnięcie kredytu,
- utworzenia w 1995 r. Bieruńskiej Fundacji Inicjatyw Gospodarczych,
- utworzenia Bieruńskiego Przedsiębiorstwa Inżynierii Komunalnej,
- wybudowania inkubatora przedsiębiorczości - Bieruńskiego Centrum Inicjatyw Gospodarczych i ulokowanie w tym obiekcie Gminnego Centrum Informacji, które ma m.in. za zadanie ułatwienie poprzez Internet dostępu do informacji o pracodawcach posiadających wolne miejsca pracy oraz pomoc w opracowaniu ofert pracy i dokumentów,
- zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego pozwalających na przeznaczenie 212,95 ha gruntów pod działalność produkcyjno - usługową,
- przejęcia od Agencji Nieruchomości Rolnych gruntów oraz od Kompanii Węglowej S.A. - KWK „Piast“ i „NITROERG” S.A. składników majątkowych nieprodukcyjnych oraz gruntów.

III. ZAŁOŻENIA PROGRAMU REWITALIZACJI

1. PODOKRESY PROGRAMOWANIA

Przyjęto następujące dwa podokresy programowania:

- lata 2007 – 2013
- lata 2014 – 2020

2. ZASIĘG TERYTORIALNY REWITALIZOWANEGO OBSZARU (WYZNACZENIE GRANIC) I UZASADNIENIE (OBLIGATORYJNIE)

Rewitalizacją objęto obszary miasta położone w granicach określonych w poniższej tabeli.

Lp	Nazwa Obszaru	Zasięg terytorialny rewitalizowanego obszaru	Uzasadnienie
1.	Obszar 1 – „Stare Miasto – układ urbanistyczny”	<i>Obszar ograniczony korytem Potoku Stawowego, Groblą i rzeką Mleczną, czyli obejmujący ulice: Kopcową, Kadłubową, Krakowską, Księdza Kudery, Księdza Macierzyńskiego, Księdza Trochy, Andrzeja, Wylotową, Adama, Jerzego, Kamieniczną, Macieja, Ratuszową, Licealną, Słowackiego, Latochy, Spyry, Kolumba, Rynek.</i>	Teren historycznej zabudowy miejskiej, w tym objęty ochroną konserwatorską.
2.	Obszar 2 – „Tereny produkcyjno – usługowe”	Obszar obejmuje część gminy Bieruń. Granicami obszaru są: <i>ul. Turyńska, ul. Lędzińska i bocznica kolejowa „Fiata Auto - Poland”.</i>	Tereny zdegradowane eksploatacją kopalń „Piast” i „Ziemowit”.
3.	Obszar 3 – „Grobla”	Obszar obejmuje część gminy Bieruń. Granicami obszaru są: <i>od strony północnej - krawędź obszaru zdegradowanego działalnością górniczą,</i> <i>od strony południowo – wschodniej – ścieżka wzdłuż Potoku Ściernie oddzielająca tereny prywatne od terenów Agencji Nieruchomości Rolnej oraz grobla Wielkiego Stawu Bieruńskiego wraz z lasem za groblą,</i> <i>od strony zachodniej – ul. Chemików.</i>	Zasięg rewitalizowanego terenu ograniczony jest do terenu zdegradowanego działalnością górniczą powiększony o tereny gminne przylegające do tego obszaru.
4.	Obszar 4 – „Paciorkowce”	Obszar obejmuje 2 gminy – Bieruń i Chełm Śląski. Granicami obszaru są: <i>od strony północnej – grobla byłych stawów Paciorkowce i droga polna wzdłuż Stawu Goldman,</i> <i>od strony południowo – wschodniej – droga relacji Bieruń – Mysłowice,</i> <i>od strony zachodniej – stare koryto potoku Goławieckiego oraz linia kolejowa relacji Katowice – Oświęcim.</i>	Zasięg terytorialny obszaru uwarunkowany jest własnością gruntów, historycznymi uwarunkowaniami i naturalnymi liniami, koryta potoków oraz obszary zdegradowane.

5.	Obszar 5 – „Bijasowice”	Obszar obejmuje część gminy Bieruń – część doliny Wisły. Granicami obszaru są: <i>od strony północnej</i> – potok Zerowy i ul. Wiślana, <i>od strony wschodniej</i> – rzeka Wisła, <i>od strony południowej</i> – rzeka Gostynka, <i>od strony zachodniej</i> – ulica Turystyczna.	Taki zasięg obszaru uwarunkowany jest stosunkami własnościowymi, obszarem terenów zdewastowanych i naturalnymi granicami jakim są potoki i rzeki.
6.	Obszar 6 – „Łysina”	Obszar obejmuje część gminy Bieruń. Granicami obszaru są: <i>od strony północnej</i> – granice własności gminy Bieruń, <i>od strony południowo – wschodniej</i> – rzeka Mleczna, <i>od strony południowo – zachodniej</i> – rzeka Gostynka.	Tereny zdegradowane eksploatacją piasku na potrzeby budowy miasta Tychy.
7.	Obszar 7 – „Osiedla mieszkaniowe”	Osiedle przy ul. Chemików, ul. Homera, ul. Hodowlana w Bieruniu Starym oraz przy ul. Granitowej, ul. Węglowej, ul. Warszawskiej i ul. Sucharskiego w Bieruniu Nowym.	Tereny dotknięte patologiami społecznymi (wysoki poziom ubóstwa, trudne warunki mieszkaniowe). Konieczność usunięcia wyrobów azbestowych.
8.	Obszar 8 – „Czarnuchowice i wschodnia część Bierunia Nowego”	Obszar ograniczony ulicami Warszawską, Wawelską i wschodnią granicą gminy.	Tereny zdegradowane eksploatacją kopalni „Piaś”, tereny przemysłowe: mleczarnia i ogrodnictwo, PKP.
9.	Obszar 9 – „Rejon wokół ul. Borowinowej”	Obszar położony w rejonie ul. Borowinowej ograniczony nowym przebiegiem DK 44, ul. Turystyczną, górą Chełmeczką i boczną koleją KWK „Piaś” Ruch II.	Tereny zdegradowane działalnością szlifierni kryształów oraz budową bocznic kolejowej do dawnej kopalni „Czeczot”. Teren przejęty przez gminę, wymagający rewitalizacji i nadania nowych funkcji społecznych edukacyjnych i kulturalnych.

Przy określeniu obszaru rewitalizacji wzięto pod uwagę:

- poziom bezrobocia, oraz trudne warunki mieszkaniowe,
- poziom przedsiębiorczości mieszkańców,
- poziom degradacji infrastruktury technicznej i budynków,
- poziom degradacji terenów,
- poziom zanieczyszczenia środowiska naturalnego.

Zasięgiem terytorialnym rewitalizacji objęto poniższe tereny:

- teren historycznej zabudowy miejskiej, objęty ochroną konserwatorską,
- teren nieekonomicznie wykorzystywanej przestrzeni o dużym potencjale gospodarczym,
- tereny osiedli mieszkaniowych,
- teren o niedostatecznym wyposażeniu w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej,
- teren centrum miasta o słabej dynamice rozwoju, stanowiący barierę w harmonijnym rozwoju całego miasta.

3. PODZIAŁ NA PROJEKTY I ZADANIA INWESTYCYJNE I KOLEJNOŚĆ REALIZACJI

Przedstawione w punkcie drugim tego rozdziału obszary wymagające rewitalizacji dotyczą terenu całej gminy. Dlatego rozwiązywanie określonych problemów odbywać się będzie w sposób logiczny, uporządkowany i uwzględniający realizację priorytetów oraz oczekiwania mieszkańców.

1. **Obszar 1 – „Stare Miasto – układ urbanistyczny”** – dla tego obszaru zaplanowano wykonanie usprawnienia komunikacyjnego centrum Bierunia w celu wyeliminowania ruchu pojazdów na zabytkowym, odrestaurowanym w poprzednim okresie programowania Unii Europejskiej rynku. Usprawnienie komunikacyjne centrum Bierunia posiada pewne ograniczenia, ponieważ musi uwzględniać dojazd ciężkiego transportu do Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej (dostawa mleka i wywóz produktów gotowych) oraz awaryjny dojazd do kombinatu spożywczego – firmy „Danone”. Kolejnym projektem po zrealizowaniu projektu pn.: Usprawnienie komunikacyjne centrum miasta Bierunia będą roboty drogowe na wszystkich historycznych uliczkach centrum Bierunia, przylegających do rynku. Ponadto planuje się budowę monitoringu miasta oraz budowę parkingu przy ul. Licealnej.

Następnym projektem przeznaczonym do realizacji po wykonaniu w/w będzie wybudowanie nowych dróg (mikroobwodnic) w celu wyeliminowania transportu kołowego z historycznej zabudowy miejskiej objętej ochroną konserwatorską.

Kolejność realizacji tych projektów będzie w kolejności podanej wyżej.

2. **Obszar 2 – „Tereny produkcyjno – usługowe”** – Tereny zdegradowane eksploatacją górniczą to przeszło 40 ha. Leżą one przy drodze krajowej DK-44, a w niedalekiej przyszłości w sąsiedztwie drogi szybkiego ruchu S1 łączącej Cieszyn z lotniskiem w Pyrzowicach. Jest to również bardzo atrakcyjny teren, gdyż znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie „Fiat Auto Poland”, który pozyskuje ciągle to nowe tereny w związku z planem rozwojowym tej firmy.

Do tej pory wspólne działania gminy Bieruń i Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Katowicach zaowocowały generalną modernizacją odcinka drogi krajowej DK-44 przebiegającego przez teren gminy Bieruń. Gmina kosztem 8,5 mln złotych dokonała przebudowy skrzyżowania drogi krajowej nr 44 z głównym dojazdem do tych terenów, które zakwalifikowane zostały do katowickiej specjalnej strefy ekonomicznej – podstrefa Tychy. Zabudowano również odpowiednie oświetlenie uliczne i sygnalizację świetlną. W celu szybszego zagospodarowania tych terenów przez inwestorów obcych uzasadnione jest doprowadzenie wszystkich mediów do granic tej strefy. Ze względu na ograniczone środki finansowe planuje się doprowadzenie mediów etapami w następującej kolejności: energia elektryczna, woda, gaz, kanalizacja sanitarna.

3. **Obszar 3 – „Grobla”** – XVI – wieczna Grobla jest jednym z dwóch takich obiektów hydrotechnicznych w Europie. Sam nasyp ziemny porośnięty różną roślinnością i drzewami nie jest żadną atrakcją. Dlatego w ramach możliwości finansowych corocznie dokonuje się pewnych prac – ale te działania są niezadawalające, ponieważ zbyt długo trwają. W ostatnim okresie programowania Unii Europejskiej wybudowano kładkę, która połączyła dwa końce grobli. Do wykonania pozostało usunięcie szkód, które powstały podczas II wojny światowej, wykonanie ścieżek dla pieszych, zabudowa małej architektury, aby ta grobla spełniała funkcje turystyczno – wypoczynkowo – edukacyjną. Za realizację tego projektu przemawia również fakt, że grobla przylega bezpośrednio do zabytkowego układu urbanistycznego „Stare Miasto”, zabytkowego cmentarza oraz zabytkowego kościółka drewnianego – czyli obiektów objętych ochroną konserwatorską zabytków.
4. **Obszar 4 – „Paciorkowce”** – Przed powstaniem kopalni „Piaś” były to tereny bardzo atrakcyjne pod względem przyrodniczym, stawy rybne wśród lasów. Zdegradowane tereny zostały zrekultywowane przez kopalnię „Piaś”. Według projektu technicznego usypano 5 kopców o różnych wysokościach, a w lesie odtworzono kilka oczek wodnych. Zgodnie z polityką państwa dotyczącą restrukturyzacji górnictwa tereny te mają zostać przekazane gminie. Dlatego na gminę spadną obowiązki kontynuowania prac, aby tereny te stały się parkiem miejskim spełniając oczekiwaną funkcję przez społeczeństwo tzn. turystyczno – wypoczynkowo – sportowo – edukacyjną. Przewiduje się, że dokończenie rewitalizacji tych obszarów objęte będzie jednym projektem wykonanym jako jedno zadanie inwestycyjne.
5. **Obszar 5 – „Bijasowice”** – W latach 80-tych z terenu ponad 120 ha zdjęto humus, zagospodarowano go i rozpoczęto budowę rzeczno-portu, z którego węgiel z kopalń „Ziemowit”, „Piaś”, „Czeczot” miał być transportowany Wisłą do portu północnego. Budowę

rozpoczęto i pozostawiono zdegradowany teren.

Zadania do wykonania podzielono na etapy. Do tej pory usunięto zbędne materiały, które tam zalegały. Zdemontowano i usunięto elementy szczelnej ściany, tzw. larseny.

Kolejnym etapem było opracowanie projektu technicznego zagospodarowania tego terenu jako zbiornika retencyjnego spełniającego również funkcje sportowo – rekreacyjno – turystyczno – edukacyjną. Następnym etapem było rozpoczęcie kształtowania dna tego zbiornika.

Projekt ten jest ściśle powiązany z zadaniem wymienionym w Obszarze nr 6 tzn. z „Łysiną”. Ustalono, że najlogiczniejszym rozwiązaniem będzie wykonanie całości zadania w Bijasowicach w pierwszej kolejności, gdyż pozwoli na wyłączenie z korzystania ze zbiornika „Łysina” na okres prac rewitalizacyjno – modernizacyjnych.

Kolejnym projektem dotyczącym zagospodarowania zdegradowanych terenów w Bijasowicach jest rewitalizacja znajdujących się tam historycznych zabudowań dworskich, które w okresie PRL –u służyły za chlewnie dla trzody. Zabudowania te posiadają wysoki walor historyczny i dlatego objęte są ochroną konserwatora zabytków. Realizację tego zadania inwestycyjnego planuje się wykonać po zagospodarowaniu terenów po byłym porcie, ale przed następnym zadaniem inwestycyjnym dotyczącym zagospodarowania terenu mającego na celu stworzenie strefy „bioróżnorodności”. Projekty dotyczące obszaru 5 są również bardzo oczekiwane przez mieszkańców i ludność sąsiednich gmin.

6. **Obszar 6 – „Łysina”** – To obszar po byłej piaskowni eksploatowanej na potrzeby budowy miasta Tychy. Zbiornik ten wymaga generalnego uporządkowania i zagospodarowania wokół. Zadanie to jest o tyle ważne, że korzystają z niego również mieszkańcy Tychów (coroczny zakaz kąpieli w „Paprocanach” z uwagi na sinice). Jak wcześniej wspomniano, nie można całkowicie pozbawić mieszkańców możliwości kąpieli wodnych. Dlatego problem ten zostanie rozwiązany w dwóch etapach.

Pierwszy projekt dotyczył będzie uporządkowania dna tego zbiornika, usunięcia zalegających pozostałości po piaskowni jak żelbetowe płyty drogowe, elementy maszyn itp.

Drugi projekt dotyczył będzie uporządkowania i zagospodarowania terenów wokół tego akwenu. Ze względu na mocny oddźwięk społeczny przewiduje się, że problem rozwiązany zostanie w ramach dwóch zadań inwestycyjnych wykonywanych przez kolejne dwa lata.

W obszarze tym mieści się również projekt uporządkowania i modernizacji dojazdu do tego zbiornika (duże ilości samochodów spoza gminy).

7. **Obszar 7 – „Osiedla mieszkaniowe”** – Osiedla mieszkaniowe zamieszkuje 50 % mieszkańców gminy Bieruń. Pozostałości poprzedniego ustroju wymagają od gminy podjęcia radykalnych działań w celu realizacji zobowiązań państwa wobec Unii Europejskiej. Problemy

objęte zostaną kilkoma projektami:

- a. Usuwanie wyrobów azbestowych. Projekt ten jest już realizowany w ramach Gminnego Programu Usuwania Wyrobów Azbestowych. Z uwagi na znacznie ograniczone możliwości finansowe przebiega on w sposób niezadawalający - dlatego wymaga finansowego wsparcia środkami zewnętrznymi. Projekt ten realizowany jest jako coroczne zadanie inwestycyjne.
 - b. Drugim projektem objęte zostanie zagospodarowanie budynków powojkowych wraz z otoczeniem. Realizację tego projektu podzielono na etapy. Wykonano inwentaryzację. Do wykonania pozostał projekt techniczny na podstawie założeń funkcjonalno – użytkowych jako I etap oraz jego realizacja jako II etap. Planuje się przebudowę i adaptację sali gimnastycznej na osiedlu Homera.
 - c. Trzeci projekt dotyczy infrastruktury technicznej tych osiedli. To zadanie inwestycyjne podzielone zostanie na osobne projekty dotyczące poszczególnych mediów. Opracowane zostaną projekty wymiany rur azbestowo – cementowych, żeliwnych i stalowych na PE. Drugi projekt obejmował będzie wymianę zużytych kabli i modernizację oświetlenia ulicznego. Trzeci dotyczył będzie modernizacji sieci przesyłowej centralnego ogrzewania. Czwarty projekt obejmował będzie remont dróg i chodników. Piąty natomiast będzie zajmował się monitoringiem wizyjnym miasta obszarów, na których występują skutki patologii społecznych.
 - d. Kolejnym projektem będzie stworzenie infrastruktury społeczno – kulturalnej. Projekt ten podzielony zostanie na dwa zadania inwestycyjne dotyczące przebudowy i remontu kinoteatru „Jutrzenka” oraz modernizacji domu kultury „Gama”.
 - e. Następnym projektem będzie modernizacja basenu przy SP 3 w Bieruniu Nowym oraz rozbudowa Przedszkola nr 1 w Bieruniu Starym.
8. **Obszar 8 – „Czrnuchowice i wschodnia część Bierunia Nowego”** – Rozwiązywanie problemów dotyczących tego obszaru ujęte zostanie w trzech projektach.
- Pierwszy projekt dotyczy zagospodarowania pozostawionych przez byłą Okręgową Spółdzielnię Mleczarską obiektów. Projekt ten podzielono na dwa zadania inwestycyjne: uporządkowanie terenu poprzez wyburzenie i likwidację pozostałości po budynkach i kominie, opracowanie założeń funkcjonalno – użytkowych i na ich podstawie projektu technicznego i realizacja projektu.
- Drugi projekt dotyczy zagospodarowania terenów, na których znajdowało się ogrodnictwo PKP. Kolejność zadań jak wyżej.
- Trzeci projekt dotyczył będzie rewitalizacji zdegradowanych terenów działalnością górniczą.

Zaproponowana w projekcie rewitalizacja pozwoli określić zadania inwestycyjne do wykonania.

9. **Obszar 9 – „Rejon wokół ul. Borowinowej”** – Rozwiązanie problemów podzielono na cztery etapy:

Etap I - W związku z przesiedleniem się do innego miasta właściciela szlifierni kryształów i zakończeniem prowadzenia działalności gospodarczej w Bieruniu, gmina Bieruń wykupiła powyższy teren.

Etap II - To uporządkowanie terenu poprzez wyburzenie istniejących ruin budowlanych oraz utylizacja terenu, na którym znajdowała się kwasarnia do wytrawiania szkła.

Etap III – Opracowanie koncepcji rewitalizacji rejonu ul. Borowinowej z przeznaczeniem na funkcje mieszkaniowe społeczne, edukacyjne i kulturalne. W związku z tym gmina opracowała Miejskowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego oraz sukcesywnie udostępnia się teren nadając mu funkcje mieszkaniowe. Dla zabezpieczenia potrzeb mieszkańców przewidziano równolegle budowę domu środowiskowego o funkcjach społecznych, kulturalnych i edukacyjnych.

Etap IV – Prawidłowe skomunikowanie tego rejonu poprzez tworzenie nowych połączeń drogowych, ścieżek spacerowo – rowerowych oraz terenów zieleni.

4. KRYTERIA WYBORU PILOTAŻU I KOLEJNOŚĆ REALIZACJI

Przez pilotaż należy rozumieć zidentyfikowaną grupę projektów przewidzianych do realizacji w pierwszej kolejności, dla równoczesnego rozwiązania maksymalnej liczby problemów przy uzyskaniu największego efektu kształtującego pozytywny wizerunek miasta a także projekty o wysokim stopniu przygotowania programowego, technicznego i organizacyjno – prawnego.

Kryteriami wyboru pilotażu są:

- wielkość i charakter korzyści odniesionych przez społeczność lokalną w wyniku realizacji projektu,
- charakter i pilność potrzeb społeczności, które realizacja projektu ma zaspokoić,
- dostępność środków w budżecie gminy Bieruń.

Kolejność realizacji przedstawia tabela w rozdziale IV – Planowane działania w latach 2007 -2013 i po 2013 na obszarze rewitalizowanym. Kolejność tą ustalono ze względu na:

- konieczność natychmiastowego zahamowania postępującej degradacji społecznej i gospodarczej oraz ożywienia społeczno – gospodarczego,
- konieczność zwiększenia poziomu bezpieczeństwa,
- konieczność bezzwłocznego podjęcia działań na terenach poprzemysłowych i powojkowych,
- duże znaczenie dla rozwoju miasta.

Gmina wybierając działania do realizacji stosuje się do powyższych czynników, jak również ma na uwadze gotowość inwestycyjną do realizacji poszczególnych projektów.

5. OCZEKIWANE WSKAŹNIKI OSIĄGNIĘĆ

Przyjmuje się dwa rodzaje wskaźników:

1. wskaźniki produktu
2. wskaźniki rezultatu

1. Przebudowa i remont obiektów przemysłowych, łącznie z adaptacją na cele : gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne, wraz z zagospodarowaniem przyległego otoczenia, przyczyniające się do likwidacji istotnych problemów gospodarczych lub społecznych na obszarze rewitalizowanym.		
Produkt	Liczba budynków przemysłowych poddanych przebudowie/remontowi	szt.
	Powierzchnia budynków przemysłowych poddanych przebudowie/remontowi	m ²
	Liczba budynków przemysłowych poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków przemysłowych poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Powierzchnia usługowa w budynkach przemysłowych poddanych przebudowie/remontowi	m ²
	Liczba budynków przemysłowych poddanych przebudowie/remontowi na potrzeby działalności gospodarczej	szt.
	Powierzchnia budynków przemysłowych zmodernizowanych na potrzeby działalności gospodarczej	m ²
	Powierzchnia nowej bazy kulturalnej, turystycznej lub rekreacyjnej	m ²
	Liczba obiektów przemysłowych poddanych przebudowie/remontowi na cele kulturalnej, turystycznej lub rekreacyjnej	szt.
	Powierzchnia obiektów przemysłowych poddanych przebudowie/remontowi na cele kulturalne, turystyczne i rekreacyjne	m ²
	Powierzchnia usługowa na zrewitalizowanych terenach przemysłowych	m ²
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba obiektów przemysłowych zabezpieczonych przed zagrożeniami	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
2. Przebudowa i remont obiektów powojkowych łącznie z adaptacją na cele gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne, wraz z zagospodarowaniem przyległego otoczenia, przyczyniające się do likwidacji istotnych problemów gospodarczych lub społecznych na obszarze rewitalizowanym.		
Produkt	Liczba budynków powojkowych poddanych przebudowie/remontowi	szt.
	Powierzchnia budynków powojkowych poddanych przebudowie/remontowi	m ²
	Liczba budynków powojkowych poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków powojkowych poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Powierzchnia usługowa w budynkach powojkowych poddanych przebudowie/remontowi	m ²
	Liczba budynków powojkowych poddanych przebudowie/remontowi na potrzeby działalności gospodarczej	szt.

	Powierzchnia budynków powojkowych zmodernizowanych na potrzeby działalności gospodarczej	m ²
	Powierzchnia usługowa na zrewitalizowanych terenach powojkowych	m ²
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba obiektów powojkowych zabezpieczonych przed zagrożeniami	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektu	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych przedsiębiorstw	szt.
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.

Powierzchnia zabudowanych/zrehabilitowanych terenów powojсковych		m ²
Powierzchnia terenów powojсковych, które stały się dostępne w wyniku realizacji projektów		m ²
3. Przebudowa i remont obiektów oraz ich jednoczesna adaptacja na cele gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne, przyczyniająca się do likwidacji istotnych problemów gospodarczych lub społecznych na obszarze rewitalizowanym.		
Produkt	Długość wybudowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Długość zmodernizowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Liczba wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Liczba zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Powierzchnia wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Powierzchnia zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Liczba budynków poddanych renowacji	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Powierzchnia usługowa w budynkach poddanych renowacji	m ²
	Powierzchnia zdegradowanych dzielnic i obszarów miast poddanych rehabilitacji	m ²
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba obiektów zabezpieczonych przed zagrożeniami	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektu	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych przedsiębiorstw	szt.
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
	Powierzchnia zabudowanych/zrehabilitowanych pustych przestrzeni publicznych	m ²
	Powierzchnia terenów, które stały się dostępne w wyniku realizacji projektów	m ²
4. Uzupełnienie istniejącej zabudowy, remont istniejących użytkowanych oraz niezagospodarowanych budynków na cele: gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne, wraz z zagospodarowaniem przyległego otoczenia, przyczyniające się do likwidacji istotnych problemów gospodarczych lub społecznych na obszarze rewitalizowanym (za wyjątkiem budynków o charakterze mieszkalnym).		
Produkt	Liczba budynków poddanych renowacji	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Powierzchnia zdegradowanych dzielnic i obszarów miast poddanych rehabilitacji	m ²
	Powierzchnia usługowa w budynkach poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków zmodernizowanych na inkubatory przedsiębiorczości	szt.
	Powierzchnia budynków zmodernizowanych na inkubatory przedsiębiorczości	m ²

	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba obiektów zabezpieczonych przed zagrożeniami	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektu	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
	Powierzchnia zabudowanych/rehabilitowanych pustych przestrzeni publicznych	m ²
	Powierzchnia terenów, które stały się dostępne w wyniku realizacji projektów	m ²
5. Kompleksowe przygotowanie terenu przeznaczonego pod działalność gospodarczą, z wyłączeniem infrastruktury służącej mieszkańcom.		
Produkt	Długość wybudowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Długość wybudowanych/przebudowanych dróg z towarzyszącą kanalizacją teletechniczną	km
	Długość zmodernizowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Liczba wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Liczba zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Powierzchnia wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Powierzchnia zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Długość wybudowanej infrastruktury komunalnej w zakresie ochrony środowiska	km
	Długość przebudowanej/wyremontowanej infrastruktury komunalnej w zakresie ochrony środowiska	km
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
Rezultat	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektu	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
	Liczba nowych przedsiębiorstw	szt.
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
	Powierzchnia zabudowanych/rehabilitowanych pustych przestrzeni publicznych	m ²
	Powierzchnia terenów, które stały się dostępne w wyniku realizacji projektów	m ²
6. Zagospodarowywanie przestrzeni w tym budowa nowych obiektów na cele gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne.		
Produkt	Długość wybudowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Długość zmodernizowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją	km
	Liczba wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Liczba zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	szt.
	Powierzchnia wybudowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Powierzchnia zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej	m ²
	Liczba budynków poddanych renowacji	szt.

Produkt	Powierzchnia budynków poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	szt.
	Powierzchnia budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej	m ²
	Długość wybudowanej infrastruktury komunalnej w zakresie ochrony środowiska	km
	Długość przebudowanej/wyremontowanej infrastruktury komunalnej w zakresie ochrony środowiska	km
	Powierzchnia zdegradowanych dzielnic i obszarów miast poddanych rehabilitacji	m ²
	Powierzchnia usługowa w budynkach poddanych renowacji	m ²
	Liczba budynków przebudowanych/wyremontowanych na cele edukacyjne/społeczne	szt.
	Powierzchnia budynków zmodernizowanych na cele edukacyjne/społeczne	m ²
	Powierzchnia zmodernizowanej lokalnej bazy kulturalnej i turystycznej	m ²
Rezultat	Powierzchnia terenów rewitalizowanych przeznaczonych na małą infrastrukturę	m ²
	Liczba obiektów zmodernizowanych na cele kulturalne i turystyczne	szt.
	Powierzchnia obiektów zmodernizowanych na cele kulturalne i turystyczne	m ²
	Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym	m ²
	Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym	szt.
	Liczba nowych ofert programowych w zakresie kultury i turystyki	szt.
	Liczba obiektów zabezpieczonych przed zagrożeniami	szt.
	Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektu	szt.
	Liczba osób korzystających z nowej lokalnej bazy kulturalnej i turystycznej	szt.
	Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana	m ²
Rezultat	Liczba nowych przedsiębiorstw	szt.
	Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych	szt.
	Powierzchnia zabudowanych/zrehabilitowanych pustych przestrzeni publicznych	m ²
	Powierzchnia terenów, które stały się dostępne w wyniku realizacji projektów	m ²
	Liczba osób korzystających z obiektów infrastruktury społecznej/edukacyjnej	szt.
7. Tworzenie i rozbudowa systemów monitoringu w celu podniesienia bezpieczeństwa.		
Produkt	Liczba sprzętu zainstalowanego na potrzeby systemu monitoringu	szt.
	Liczba systemów monitoringu zainstalowanych na terenie objętym rewitalizacją	szt.
Rezultat	Liczba przestępstw w mieście	szt.
	Wskaźnik wykrywalności przestępstw	%
8. Zastępowanie azbestowych elementów budynków wielorodzinnych mieszkalnych materiałami mniej szkodliwymi dla zdrowia człowieka, tylko wraz z utylizacją azbestu.		
Produkt	Liczba budynków, z których usunięty został azbest	szt.
	Powierzchnia budynków, z których usunięty został azbest	m ²

Rezultat	Liczba osób mieszkających w budynkach, poddanych renowacji	osoby
----------	--	-------

IV. PLANOWANE DZIAŁANIA W LATACH 2007-2013 I PO 2013 NA OBSZARZE REWITALIZOWANYM

1. PLANOWANE DZIAŁANIA NA LATA 2007 – 2013

Lp.	NAZWA PLANOWANEGO DZIAŁANIA	ETAPY DZIAŁANIA	CZAS REALIZACJI	OCZEKIWANE REZULTATY	INSTYTUCJE I PODMIOTY UCZESTNICZĄCE WE WDRAŻANIU	NAKLADY DO PONIESIENIA
IV a Planowane działania przestrzenne (techniczne – materialne) w latach 2007-2013 i w latach następnych na obszarze rewitalizowanym						
1.	MODERNIZACJA BASENU PRZY SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 3 W BIERUNIU NOWYM	Modernizacja będzie obejmowała następujące roboty: - roboty budowlane; - instalacja centralnego ogrzewania; - instalacja kolektorów słonecznych; - instalacja technologii basenu; - instalacja wentylacji mechanicznej; - instalacja wodno – kanalizacyjna; - stacja wymienników ciepła; - instalacja elektryczna i automatyki	2011-2012	- przywrócenie obiektowi funkcji społeczno – edukacyjno – sportowych - zadowolenie społeczństwa; - możliwość korzystania przez mieszkańców ze zmodernizowanego basenu; - rozwój aktywności fizycznej wśród mieszkańców; - udostępnienie basenu dla małych dzieci (brodziki)	GMINA BIERUŃ	6. 500. 000,00zł
2.	BUDOWA PARKINGU „NA PRUSZOWICACH” PRZY UL. LICEALNEJ	- budowa kanalizacji deszczowej, - budowa parkingu wraz z oświetleniem, - przebudowa linii napowietrznej w sieć kablową, - zagospodarowanie terenu.	2011 - 2013	- rewitalizacja terenu objętego ochroną konserwatorską ponad 600 letniego Bierunia, - poprawa estetyki miasta; - udogodnienie dla: zmotoryzowanych turystów odwiedzających Bieruń; petentów Urzędu Miejskiego, pacjentów Specjalistycznej Przychodni Urologiczno –	GMINA BIERUŃ	2.000.000,00 zł

				<p>Ortopedycznej (z jej usług korzystają pacjenci z całej Polski), rodziców i uczniów Liceum Ogólnokształcącego, uczniów szkoły j. obcych „BEST”.</p> <p>- parking zlokalizowany będzie przy głównej obwodnicy starówki na której odbywają się liczne plenerowe imprezy m.in.: Przegląd Zespołów Folklorystycznych, Przegląd Orkiestr Dętych</p> <p>- wielofunkcyjne wykorzystanie obszarów zdegradowanych poprzez prace budowlane związane z nieukończoną budową portu na Wiśle w Bieruniu – Bijasowicach na cele turystyczne – rekreacyjne</p> <p>- uatrakcyjnienie oferty turystycznej miasta;</p> <p>- odbudowa ekosystemu, poprawa środowiska naturalnego;</p> <p>- zmniejszenie bezrobocia;</p> <p>- rozwój MŚP;</p> <p>- poprawa warunków zamieszkania</p> <p>- zwiększenie liczby turystów;</p> <p>- stworzenie miejsca integracji dla mieszkańców Bierunia i okolic;</p> <p>- polepszenie warunków wodnych, poprzez</p>			
3.	<p>BUDOWA ZBIORNIKA REKREACYJNO SPORTOWEGO ORAZ MAŁEJ RETENCJI W BIJASOWICACH</p>	<p>-budowa zbiornika rekreacyjno -- sportowego wraz z funkcją małej retencji i przeciwpowodziową, wraz z infrastrukturą drogową i przepompownią.</p>	2007 - 2013		<p>GMINA BIERUŃ</p>	10.000.000,00zł	

				stworzenie warunków retencji wody, zwłaszcza w okresach kryzysowych związanych z wysokim poziomem wód gruntowych i stanami powodziowymi			
4.	REWITALIZACJA REJONU WOKÓŁ UL. BOROWINOWEJ Z PRZEZNACZENIEM NA FUNKCJE SPOŁECZNE, EDUKACYJNE I KULTURALNE	<ul style="list-style-type: none"> - Likwidacja pozostałości po szlifach kruszalczyków. - Budowa nowych obiektów wraz z zagospodarowaniem terenu na cele społeczne, edukacyjne i kulturalne, w tym budowa Domu Środowiskowego wraz z Domem Spokojnej Starości. 	2009 - 2010	<ul style="list-style-type: none"> - zagospodarowanie przestrzeni miejskiej; - nadanie nowych funkcji: społecznych, edukacyjnych, kulturalnych; - stworzenie miejsca przyjaznego dla osób w podeszłym wieku; - wzrost zadowolenia społeczeństwa; - wzrost świadomości wśród mieszkańców o potrzebie opieki nad osobami starszymi 	GMINA BIERUŃ	3.000.000,00zł	
5.	ZAGOSPODAROWANIE TERENÓW ZDEGRADOWANYCH WOKÓŁ XVI WIECZNEJ GROBLI PO BYŁYM WIELKIM STAWIE BIERUŃSKIM	<ul style="list-style-type: none"> - budowa zbiorników wodnych, w tym na korycie potoku Ściarskiego z urozmaiconą linią brzegową (ścieżki spacerowe, mostki, przepusty, park, pola biwakowe). 	2011 – 2013	<ul style="list-style-type: none"> - zwiększenie atrakcyjności turystycznej miasta - wzrost świadomości historycznej mieszkańców Bierunia oraz turystów; - uporządkowanie zdegradowanego terenu, sąsiadującego z terenem objętym ochroną konserwatorską (kościół św. Walentego, cmentarz, Grobla); - nadanie nowej funkcji turystycznej – sportowej; - rozwój MSP, 	GMINA BIERUŃ	2.000.000,00zł	

				<ul style="list-style-type: none"> - udostępnienie terenu na cele kulturalne - zadanie to jest kolejnym etapem zagospodarowania terenu po XVI w. Stawie Biełuńskim; - Gmina skorzystała z dofinansowania w ramach ZPORR na wykonanie kładki łączącej dwa brzegi Grobli 			
6.	REWITALIZACJA TERENU PACIORKOWCE W KIERUNKU REKREACYJNYM	<ul style="list-style-type: none"> - niwelacja powierzchni płaskich u podstawy wzgórz; - nasadzenia drzew i krzewów oraz wspomaganie sukcesji naturalnej; - budowa ścieżek komunikacyjnych i mostków zgodnie z opracowaną dokumentacją; - zakończenie budowy zbiorników rekreacyjno – retencyjnych na czaszy stawów Goldman; - prowadzenie prac konserwacyjnych na urządzeniach melioracji szczegółowej, zadarnianie uzupełniające na wzgórzach widokowych; - budowa kompleksu rekreacyjno – sportowego 	2011 -2013	<ul style="list-style-type: none"> - zrewitalizowanie zdegradowanego terenu; - uatrakcyjnienie oferty rekreacyjno – sportowej miasta Bierunia - udostępnienie terenu osobom niepełnosprawnym; - miejsce imprez kulturalno – sportowych; - wzmacnianie więzi sąsiedzkich mieszkańców Bierunia; - Paciorkowce wizytówką i atrakcją Bierunia; - rozwój MŚP; - zmniejszenie bezrobocia; - zwiększenie liczby turystów; - polepszenie warunków życia mieszkańców 	GMINA BIERUŃ	5.000.000,00zł	
7.	TWORZENIE NOWYCH ŚCIEŻEK ROWEROWYCH	<ul style="list-style-type: none"> - tworzenie obiektów infrastruktury drogowej, - budowa nowych ścieżek rowerowych, w tym kontynuowanie budowy ścieżki rowerowej wzdłuż trasy dawnej 	2007 - 2013	<ul style="list-style-type: none"> - zagospodarowanie przestrzeni miejskiej; - zwiększenie liczby turystów; - wzrost aktywności fizycznej mieszkańców 	GMINA BIERUŃ	1.000.000,00zł	

		kolejki „Ergowskiej”.			Bierunia i okolic; - rozwój MŚP; - wzrost bezpieczeństwa komunikacji miejskiej		
8.	MODERNIZACJA DRÓG, CHODNIKÓW, PRZEBUDOWA SIECI ENERGETYCZNEJ I TELETECHNICZNEJ W OBRĘBIE STARÓWKI	<ul style="list-style-type: none"> - przebudowa ulic i chodników wraz z ich odwodnieniem, - likwidacja sieci napowietrznej nN i przebudowa sieci teletechnicznej. - przebudowa ulicy Krakowskiej - połączenie ulicy Chemików z ulicami: Wrześniową i Macierzyńskiego 	2007 - 2013		<ul style="list-style-type: none"> - poprawa estetyki i ładu przestrzeni miejskiej; - wzrost poczucia przynależności i dbałości o tereny miejskie; - wzrost atrakcyjności zamieszkania; - rozwój MŚP; - przywrócenie Starówki do dawnej świetności; - rozwój turystyki; - Gmina w ramach RPO-WSL 2007-2013 uzyskała dofinansowanie na częściowe pokrycie tego zadania 	GMINA BIERUŃ	5.500.000,00zł
9.	UTWORZENIE KOMPLEKSU SPOŁECZNO – KULTURALNEGO – PRZEBUDOWA I REMONT KINO – TEATRU „JUTRZENKA” I BUDYNKU PRZY UL. SPIŻOWEJ I („MALDOR”)	<ul style="list-style-type: none"> - adaptacja budynku przy ul. Spiżowej 1 na nowe funkcje (m.in.: Galeria Miejska i muzeum) - budowa łącznika pomiędzy budynkami. - przebudowa i remont obiektu kulturalno – społecznego „Jutrzienka” 	2011 - 2013		<ul style="list-style-type: none"> - zagospodarowanie przestrzeni miejskiej; - wzrost turystyki; - utworzenie z posiadanych zbiorów muzeum i jego rozwój; - wzrost świadomości historycznej mieszkańców odwiedzających muzeum numizmatyczne - utworzenie kół zainteresowań; - rozwój talentów; - rozwój społeczny i kulturalny mieszkańców Bierunia 	GMINA BIERUŃ	5.000.000,00zł

10	OSIEDLA MIESZKANIOWE	- usuwanie wyrobów azbestowych. - Infrastruktura techniczna osiedli: wymiana rur, kabli, oświetlenia, centralne ogrzewanie, drogi, chodniki	2007-2013	- higieniczne i przyjazne człowiekowi miejsce zamieszkania; - wzrost zadowolenia mieszkańców; - poprawa zdrowia poprzez usunięcie rakotwórczych płyt azbestowych z budynków mieszkalnych; - poprawa estetyki miasta	GINA BIERUŃ WSPÓLNOTY MIESZKANIOWE	3.000.000,00 zł
11	KOMPLEKSOWE USUNIĘCIE AZBESTU Z ELEWACJI 10 BUDYNKÓW MIESZKALNYCH W BIERUNIU	- usuwanie wyrobów azbestowych	2009-2013	- higieniczne i przyjazne człowiekowi miejsce zamieszkania; - wzrost zadowolenia mieszkańców; - poprawa zdrowia poprzez usunięcie rakotwórczych płyt azbestowych z budynków mieszkalnych; - poprawa estetyki miasta	WSPÓLNOTY MIESZKANIOWE	7.000.000,00 zł
12	ZAGOSPODAROWANIE TERENU WOKÓŁ ZBIORNIKA „ŁYSINA”	- budowa parkingów wraz z infrastrukturą drogową; - budowa zaplecza sportowego i rekreacyjnego; - zagospodarowanie przyrodnicze i załuszenie terenu; - wydzielenie terenów do biwakowania.	2011 - 2013	- zagospodarowanie przestrzeni miejskiej; - nadanie nowej funkcji sportowo – rekreacyjnej - wzrost atrakcyjności miasta; - zmniejszenie bezrobocia; - rozwój MŚP; - wzrost zadowolenia mieszkańców; - zwiększenie liczby turystów korzystających z kąpieliska, terenów do biwakowania oraz uprawiających sporty wodne - uporządkowanie dna zbiornika	GINA BIERUŃ	7.500.000,00 zł
13	PRZEBUDOWA I REMONT OBIEKTU POPRAWY SŁOWEGO (PO BYŁEJ MLECZARNI) ŁĄCZNIE Z ADAPTACJĄ NA CELE GOSPODARCZE, SPOŁECZNE I KULTURALNE	- Przebudowa i remont obiektu przejętego przez gminę od zakładu pracy na cele gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne.	2011 - 2013	- zagospodarowanie przestrzeni miejskiej; - poprawa estetyki miasta; - nadanie nowych funkcji: gospodarczych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, społecznych i kulturalnych	GINA BIERUŃ	4.000.000,00 zł

IV b Plan działań gospodarczych w latach 2007-2013 i w latach następnych na obszarze rewitalizowanym					
1.	BUDOWA INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ I POŁĄCZEŃ KOMUNIKACYJNYCH NA POTRZEBY STREFY PRODUKCYJNO – USŁUGOWEJ PRZY UL. TURYSKIEJ	- budowa układu komunikacyjnego, - budowa infrastruktury towarzyszącej, - kompleksowe przygotowanie terenu przeznaczanego pod działalność gospodarczą.	2007 - 2013	- zagospodarowanie przestrzeni miejskiej; - wzrost przedsiębiorczości i MŚP; - wzrost znaczenia gospodarczego Bierunia i woj. śląskiego; - zmniejszenie bezrobocia;	3.000.000,00zł
IV c Plan działań społecznych w latach następnych na obszarze rewitalizowanym					
1.	BUDOWA MONITORINGU MIASTA	- zakup i instalacja systemu monitoringu.	2007 - 2013	- Bieruń bezpiecznym miejscem przebywania - ograniczenie przestępczości i patologii społecznych; - wzrost poczucia bezpieczeństwa wśród mieszkańców	800.000,00zł
2.	PRZEBUDOWA I REMONT DOMU KULTURY „GAMA”.	- Przebudowa i remont obiektu przekazanego gminie przez zakład pracy na cele gospodarcze, edukacyjne, turystyczne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne.	2009 - 2013	- zagospodarowanie przestrzeni miejskiej; - nadanie funkcji społecznych, gospodarczych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych i kulturalnych - wzrost świadomości kulturalnej wśród mieszkańców;	4.000.000,00zł
3.	BUDOWA, ROZBUDOWA I ADAPTACJA OBIEKTÓW INFRASTRUKTURY	- Zagospodarowanie obiektu powojkowego łącznie z adaptacją na cele edukacyjne, rekreacyjne, społeczne i kulturalne. - Rozbudowa istniejącego	2009 - 2013	- zagospodarowanie przestrzeni miejskiej; - nadanie nowych funkcji edukacyjnych, społecznych,	11.000.000,00 zł

SPOŁECZNEJ	przedszkola nr 1. - Przebudowa i modernizacja obiektu powojaskowego na salę gimnastyczną na osiedlu Homera.		sportowych; - ograniczenie bezrobocia; - wzrost aktywności fizycznej; - zwiększenie ilości miejsc w przedszkolach - wzrost zadowolenia wśród mieszkańców; - budowanie więzi społecznych		
------------	--	--	--	--	--

4.2 PLANOWANE DZIAŁANIA PO 2013r.

- a. Budowa infrastruktury technicznej i połączeń komunikacyjnych na potrzeby strefy produkcyjno- usługowej w Bieruniu przy ul. Turyńskiej - ciąg dalszy. Lata realizacji: 2014 — 2020.
- b. Zagospodarowanie terenów wokół XVI wiecznej Grobli po byłym Wielkim Stawie Bieruńskim przy ul. Chemików w Bieruniu Starym - ciąg dalszy. Lata realizacji: 2014 - 2020.
- c. Rewitalizacja terenu Paciorkowce w Bieruniu Nowym w kierunku rekreacyjnym - ciąg dalszy. Lata realizacji: 2014 - 2020.
- d. Zagospodarowanie terenu zbiornika „Łysina” w Bieruniu Starym — ciąg dalszy. Lata realizacji: 2014 - 2020.
- e. Modernizacja ulic przyległych do Rynku wraz z remontem dróg w Bieruniu Starym. Lata realizacji 2014 - 2020.
- f. Galeria i muzeum miasta Bieruń. Lata realizacji 2014 - 2020.
- g. Bieruńska zagroda XIX wieczna. Lata 2014 – 2020.
- h. Zagospodarowanie terenów na których znajdowało się ogrodnictwo PKP.

Inwestorem w działaniach: „Odbudowa XVI wiecznej Grobli po byłym Wielkim Stawie Bieruńskim przy ul. Chemików w Bieruniu Starym” i „Rewitalizacja terenu Paciorkowce w Bieruniu Nowym w kierunku rekreacyjnym”, będzie Kompania Węglowa S.A. KWK „Piaś” w Bieruniu Nowym oraz gmina Bieruń. Natomiast inwestorem pozostałych zadań, zapisanych w Programie, będzie Urząd Miejski w Bieruniu.

V. WYTYCZNE W ZAKRESIE MIESZKALNICTWA

Inwestycje w substancję mieszkaniową mogą być realizowane wyłącznie w ramach Lokalnych Programów Rewitalizacji miejskiej, na obszarach, które spełniają, co najmniej trzy z kryteriów określonych w Wytycznych Ministra Rozwoju Regionalnego w zakresie programowania działań dotyczących mieszkalnictwa, opartych na art. 47 rozporządzenia Komisji WE nr 1828/2006. Zgodnie z wymogiem art. 47 ust. 1 Rozporządzenia 1828/2006 każde z wymienionych kryteriów zostało opisane za pomocą wskaźników. Lista wskaźników w ujęciu regionalnym (województwa) oraz ich wartości referencyjne zostały uzgodnione z Komisją Europejską.

Tabela wskaźników dla woj. Śląskiego i gminy Bieruń

Lp.	Kryterium	Wskaźnik	Wartość referencyjna	Wartość dla gminy Bieruń
1.	Wysoki poziom ubóstwa i wykluczenia	Liczba osób korzystających z zasiłków pomocy społecznej na 1 tys. mieszkańców	52	76
2.	Wysoka stopa długotrwałego bezrobocia	Udział długotrwale bezrobotnych wśród osób w wieku produkcyjnym	3,7	0,75
3.	Wysoki poziom przestępczości i wykroczeń	Liczba przestępstw na 1 tys. ludności	39,3	31,61
		Czyny karalne osób nieletnich na 1 tys. nieletnich	41,5	5
4.	Niski wskaźnik prowadzenia działalności gospodarczej	Liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej na 100 osób	9,1	4,89
5.	Porównywalnie niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego	Liczba budynków wybudowanych przed rokiem 1989 do ogólnej liczby budynków (w %)	88	97
		Udział budynków bez wodociągu/ do ogólnej liczby budynków (w %)	2,5	3

Zgodnie z przyjętą metodą, za obszary kwalifikujące się do wsparcia w zakresie mieszkalnictwa należy uznać tylko te, dla których wartości wskaźników są większe (w przypadku wskaźnika „liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych na 100 osób – mniejsze) niż wartość referencyjna dla całego województwa.

W ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2007-2013 obszary objęte operacjami w zakresie mieszkalnictwa, muszą spełniać 3 dowolnie wybrane kryteria opisane przy pomocy wskaźników.

Wybrane kryteria charakteryzują każdą z koniecznych do uwzględnienia sfer: społeczną, gospodarczą i przestrzenną (infrastrukturalną).

Sposób wyznaczenia wielkości obszarów kwalifikujących się do ubiegania o wsparcie w ww. zakresie powinien opierać się zatem na określeniu problemów, z którymi się dany obszar identyfikuje, wyrażonych poprzez wartości liczbowe.

Na podstawie przeprowadzonej analizy, która posiada swoje odzwierciedlenie w powyższej tabeli wynika, że zgodnie z „Wytocznymi Ministra Rozwoju Regionalnego w zakresie programowania działań dotyczących mieszkalnictwa” projekty wymienione w niniejszym Lokalnym Programie Rewitalizacji kwalifikują się do wsparcia w zakresie mieszkalnictwa, gdyż spełniają one minimum 3 z wymienionych kryteriów, tj.:

- wysoki poziom ubóstwa i wykluczenia,
- niski wskaźnik prowadzenia działalności gospodarczej,
- porównywalnie niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego.

W powyższej tabeli przedstawiono dane za 2010 r., przekazane przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Bieruniu, Powiatową Komendę Policji w Bieruniu, Urząd Miejski w Bieruniu oraz Powiatowy Urząd Pracy w Tychach.

IV. PLAN FINANSOWY REALIZACJI REWITALIZACJI NA LATA 2007 — 2013

Lp.	Nazwa działania	Przewidywany koszt realizacji – ogółem w zł	Przewidywane koszty w latach realizacji (zł)				
			2007 – 2009r.	2010r.	2011r.	2012r.	2013r.
1.	Budowa parkingu „Na Prusowicach” przy ul. Licealnej w Bieruniu	2.000.000,00			50.000	1.950.000,00	
2.	Budowa infrastruktury technicznej i połączeń komunikacyjnych na potrzeby terenu produkcyjno – usługowego w Bieruniu przy ul. Turyńskiej	11.500.000,00	8.500.000,00		500.000,00	1.000.000,00	1.500.000,00
3.	Odbudowa XVI wiecznej Grobli po Byłym Wielkim Stawie Bieruńskim przy ul. Chemików	2.800.000,00	800.000,00	50.000,00	950.000,00	1.000.000,00	
4.	Rewitalizacja terenu Paciorkowce w Bieruniu Nowym w kierunku rekreacyjnym	20.000.000,00				10.000.000,00	10.000.000,00
5.	Budowa zbiornika rekreacyjno – sportowego oraz małej retencji w Bijasowicach	10.024.000,00	24.000,00		5.000.000,00	5.000.000,00	
6.	Zagospodarowanie terenu zbiornika „Łysina” w Bieruniu Starym	7.500.000,00					7.500.000,00
7.	Tworzenie nowych ścieżek rowerowych	1.700.000,00	700.000,00			500.000,00	500.000,00
8.	Budowa monitoringu miasta	850.000,00	30.000,00	20.000,00		400.000,00	400.000,00
9.	Modernizacja dróg, chodników, przebudowa sieci energetycznej i teletechnicznej w obrębie Starówki	11.500.000,00	1.700.000,00	4.300.000,00	1.500.000,00	2.000.000,00	2.000.000,00
10	Przebudowa i remont obiektu przemysłowego	4.000.000,00				500.000,00	3.500.000,00

	(po byłej mleczarni) łącznie z adaptacją na cele gospodarcze, społeczne i kulturalne						
11	Utworzenie kompleksu społeczno-kulturalnego – Przebudowa i remont Kino-Teatru „Jutrzenka” i budynku przy ul. Spiżowej 1 („Maldor”)	7.000.000,00				2.500.000,00	2.500.000,00
12	Przebudowa i remont Domu Kultury „Gama”	7.000.000,00	100.000,00				6.900.000,00
13	Rewitalizacja rejonu wokół ul. Borowinowej	10.800.000,00		80.000,00		5.000.000,00	5.000.000,00
14	Budowa, rozbudowa i adaptacja obiektów infrastruktury społecznej	11.000.000,00	90.000,00		4.000.000,00	3.000.000,00	3.010.000,00
15	Osiedla mieszkaniowe	3.000.000,00			1.000.000,00	1.000.000,00	1.000.000,00
16	Kompleksowe usunięcie azbestu z elewacji 10 budynków mieszkalnych w Bieruniu	7.000.000,00					
17	Modernizacja basenu przy Szkole Podstawowej nr 3 w Bieruniu Nowym	6.600.000,00	100.000,00		3.000.000,00	3.500.000,00	

VII. SYSTEM WDRAŻANIA

Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Bieruń jest realizowany w oparciu o system wdrażania pomocy strukturalnej Unii Europejskiej. Gmina, korzystając z funduszy strukturalnych, jest zobowiązana przestrzegać zasad i procedur wspólnotowych, które zostały określone w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i rozporządzeniu (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Poszczególne projekty będą wdrażane w oparciu o zasady wydatkowania środków według źródeł ich pochodzenia (krajowych i unijnych).

Lokalny Program Rewitalizacji jest dokumentem długookresowym, który określa programy, działania na kilka następnych lat. Program na lata 2007 – 2013 jest precyzyjnie zaplanowany i konsekwentnie realizowany, natomiast realizacja Programu na lata następne jest elastyczna, otwarta, dostosowująca się do zmian w sferze społecznej, gospodarczej i ekonomicznej. Lokalny Program Rewitalizacji jest stale monitorowany i aktualizowany, nie rzadziej niż co dwa lata w zakresie dostosowania do zmieniających się uwarunkowań. Warunkiem obowiązywania Lokalnego Programu Rewitalizacji jako aktu prawa funkcjonującego w Bieruniu jest jego przyjęcie do realizacji na mocy Uchwały Rady Miejskiej. System wdrażania powiązany jest ściśle ze strukturą organizacyjną Urzędu Miasta w Bieruniu. Osobą nadzorującą i odpowiedzialną za realizację przedsięwzięcia jest Burmistrz Miasta Bierunia. Realizacja zadań przypisana jest także poszczególnym wydziałom i referatom (zgodnie z zakresami działania wydziałów i referatów), bądź jednostkom organizacyjnym Miasta (zgodnie z zapisami statutowymi).

Do zadań Rady Miejskiej należy:

- Uchwalenie Lokalnego Programu Rewitalizacji,
- Uchwalanie zmian wniesionych przez Burmistrza Miasta i aktualizacja Lokalnego Programu Rewitalizacji,
- Nadzór nad realizacją zadań powierzonych do wykonania Burmistrzowi Miasta w zakresie zawartym w Lokalnym Programie Rewitalizacji.

Do zadań Burmistrza Miasta należy:

- Realizacja zapisów, zadań zawartych w Lokalnym Programie Rewitalizacji poprzez osobę Zastępcy Burmistrza oraz odpowiednie wydziały, referaty i jednostki organizacyjne Miasta, nadzór nad powierzonymi zadaniami, zapewnienie w planach budżetowych środków na realizację zadań zawartych w Lokalnym Programie Rewitalizacji,

- Powołanie Operatora Rewitalizacji,
- Podejmowanie decyzji o potrzebie zmian w Lokalnym Programie Rewitalizacji,
- Opracowywanie i składanie wniosków o dofinansowanie zewnętrzne w ramach rewitalizacji,
- Organizacja procesu upowszechnienia Programu i komunikacji społecznej,
- Monitorowania realizacji Programu,
- Dokonywanie wewnętrznej oceny efektów Programu.

Ważne, aby posiadać zarys schematu organizacyjnego, który potrzebny jest szczególnie w kontekście współpracy z lokalnymi partnerami społeczno – gospodarczymi.

SCHEMAT ORGANIZACYJNY/STANOWISKOWY

B Burmistrz

RP Radca Prawny

K Kadry

VB Zastępca Burmistrza

GK Wydział Gospodarki Komunalnej

RZM Referat Zarządzania Mieniem

OŚRL Referat Ochrony Środowiska Rolnictwa i Leśnictwa

RPŚZ Referat Pozyskiwania Środków Zewnętrznych

PM Inspektor ds. promocji i współpracy z zagranicą

S Sekretarz Miasta

ADM Referat Administracji

PIOM Punkty Informacji i Obsługi Mieszkańców

I Referat Informatyki

BRMIB Biuro Obsługi Rady Miejskiej i Burmistrza

IMIR Wydział Inwestycji Miejskich i Remontów

GPN Wydział Ładu Przestrzennego i Gospodarki Nieruchomościami

SO Wydział Spraw Obywatelskich

USC Urząd Stanu Cywilnego

ZP Referat Zamówień Publicznych

ZK Referat Zarządzania Kryzysowego

IK Inspektor ds. Kontroli

AW Audyt Wewnętrzny

BHP Inspektor BHP

OSP Komendant Ochrony Przeciwpożarowej

SM Straż Miejska

ASI Administrator Systemu Informacji

ABI Administrator Bezpieczeństwa Informacji

ZABI Zastępca Administratora Bezpieczeństwa Informacji

SF Skarbnik Miasta

FN Wydział Finansowy

FNP Referat Podatków i Oplat Lokalnych

[Wpisz tekst]

VIII. Sposoby monitorowania, oceny i komunikacji społecznej

8.1 System monitorowania programu rewitalizacji

Monitorowanie polega na ciągłym rutynowym śledzeniu postępu w programach i projektach. Wskazania dotyczące monitorowania są zawarte w każdym dokumencie programowym. Unia Europejska przywiązuje wagę do monitorowania wydatków i efektów rzeczowych wdrażania programów operacyjnych. Monitoring spełnia także rolę systemu wczesnego ostrzegania ewentualnych nieprawidłowościach. Wydatkowanie przez Gminę funduszy publicznych, a także wszelkich środków zewnętrznych pozyskanych na rozwój regionalny, gospodarczy wymaga stworzenie takich instrumentów nadzorujących, monitorujących, aby pieniądze były wydatkowane efektywnie i oszczędnie.

Kluczowe znaczenie w monitorowaniu i stymulowaniu realizacji programu posiada Burmistrz Miasta. Dodatkowo w monitorowaniu uczestniczyć będzie horyzontalny zespół zadaniowy ds. rewitalizacji. Główną ich rolą będzie monitorowanie przebiegu realizacji zadań zawartych w Programie oraz ewentualne interweniowanie w przypadku stwierdzenia opóźnień lub nieuzasadnionej rezygnacji z realizacji zadania i w razie potrzeby aktualizowanie programu w zakresie dostosowania go do zmieniających się uwarunkowań. Do monitorowania, oceny realizacji programu i jego aktualizacji służyć będzie system współpracy pomiędzy podmiotami programu oraz osiągane wskaźniki produktów, rezultatów i oddziaływania. Monitoring wymaga systematycznego zbierania i analizowania wszelkich informacji finansowych, statystycznych oraz obserwacji procesów zachodzących na skutek realizowanych zadań. System monitoringu musi opierać się na efektywnej sprawozdawczości. Powstawać będą w stosownym czasie odpowiednie raporty i sprawozdania a gdy zaistnieje taka potrzeba w w/w dokumentach znajdą się zalecenia co do sposobów usprawnienia systemu wdrażania poszczególnych programów.

Raporty, sprawozdania będą zawierać w swym zakresie m.in.:

- Rzeczowy i finansowy postęp realizacji projektu,
- Informacje o działaniach informacyjnych i promocyjnych,
- Opis wskaźników produktów, które odnoszą się do rzeczowych efektów i są liczone w jednostkach materialnych,
- Opis wskaźników rezultatów, które pokazują, co zostało osiągnięte jako efekt wdrożenia strategii, programu w sensie bezpośrednim,
- Sposoby zarządzania projektem po jego realizacji,
- Stopień zaangażowania podmiotów w proces rewitalizacji,
- Prognozy, plany na przyszłość,
- Informacje o napotkanych problemach, przeprowadzonych kontrolach oraz stwierdzonych nieprawidłowościach, zagrożeniach realizacji projektu.

8.2 Sposoby oceny programu rewitalizacji

Ocena ma za zadanie badanie programu i jego efektów. Lokalny Program Rewitalizacji będzie oceniany na wielu płaszczyznach, w oparciu o poszczególne kryteria, tj. trafność, efektywność, skuteczność, użyteczność, trwałość oraz będzie odnosić się do stanu:

- ex-ante tzw. prospektywna - ocena poprzedzająca realizację procesu, ocena przed realizacją programu, polega na sprawdzeniu poprawności struktury organizacyjnej i wykonawczej,
- mid-term, on going - ocena bieżąca sprawowana podczas procesu, ocena w połowie okresu rewitalizacji - polega na śledzeniu przebiegu procesu z punktu widzenia jego zgodności z założoną strukturą operacyjną oraz sprawdzeniu zgodności wskaźników produktów i rezultatów pod kątem ilościowym, jakościowym i czasowym,
- ex-post - przeprowadzona po zakończeniu procesu programowania, ocena na zakończenie programu - polega na porównaniu osiągniętych rezultatów z zamierzonymi celami. Stanowi ona podstawę oceny sprawności realizacji oraz trafności przyjętych wzorców działań.

Pomocne w ocenie postępów rewitalizacji będą na pewno wszystkie wskaźniki, o których była mowa wcześniej, mierzone cyklicznie z różną częstotliwością. Wartości wskaźników produktów określone będą każdorazowo w kolejnych sprawozdaniach, natomiast wskaźniki rezultatów w sprawozdaniach rocznych lub na koniec programu.

Ostateczna ocena wdrażania Lokalnego Programu Rewitalizacji nastąpi po zakończeniu okresu programowania, który obejmuje lata 2007 – 2013. Ocena ta zobrazuje stopień rewitalizacji jaki został osiągnięty oraz przedstawi listę zadań do wykonania w latach następnych, powstanie kolejny okres programowania.

8.3 Sposoby inicjowania współpracy pomiędzy sektorem publicznym, prywatnym i organizacjami pozarządowymi

Dla procesu wdrażania Lokalnego Programu Rewitalizacji bardzo ważna jest współpraca wszystkich uczestników Programu, tj. władz publicznych, wydziałów, referatów, jednostek organizacyjnych, podmiotów gospodarczych, organizacji społecznych, a także zaangażowanie samych mieszkańców oraz pozyskiwanie wsparcia ze strony instytucji rządowych, wojewódzkich czy powiatowych. W tym celu Gmina Bieruń zmierza i nadal będzie zmierzać do inicjowania współpracy pomiędzy w/w podmiotami.

Sposoby inicjowania współpracy:

- Bezpośrednie, cykliczne spotkania z przedstawicielami sektora publicznego i prywatnego, podczas których procesy rewitalizacji będą opiniowane, w trakcie tych spotkań będzie można proponować nowe projekty do realizacji, bądź wносить o zmianę już istniejących,
- Na stronach internetowych będą przeprowadzane ankiety opiniujące, w których również będzie można proponować nowe rozwiązania lub zmiany w już istniejących projektach, będzie można także zapoznać się z aktualnym Lokalnym Programem Rewitalizacji,
- Odpowiednia edukacja w ramach zajęć szkolnych, kursów, spotkań konferencyjnych, seminariów będzie sprzyjać zwiększeniu świadomości lokalnej społeczności w zakresie rewitalizacji oraz identyfikowanie się tej społeczności z problemami, które stoją jeszcze przed gminą,
- Zapewnienie powszechnego dostępu do informacji o możliwościach uzyskania wsparcia w ramach funduszy strukturalnych i innych środków zewnętrznych dla wszystkich grup docelowych na terenie Gminy.

Warunkiem, elementem budowania partnerstwa na rzecz rewitalizacji jest odpowiednia komunikacja społeczna, działania informacyjne i promocyjne.

8.4 Public Relations programu rewitalizacji

8.4.1 Public Relations, informacja i promocja

Rewitalizacja jest procesem bardzo złożonym, który obejmuje swym zakresem działania przestrzenne (techniczno – materialne), gospodarcze, ekonomiczne i społeczne. Odnosi się do części miasta lub zespołu obiektów budowlanych, które w wyniku przemian gospodarczych, społecznych, ekonomicznych i innych, utraciły częściowo swoją pierwotną funkcję i przeznaczenie. Temat jest bardzo obszerny, więc warunkiem powodzenia Lokalnego Programu Rewitalizacji jest m.in. szerokie poparcie, zaangażowanie społeczeństwa. W tym celu Urząd Miejski w Bieruniu prowadzi działania zmierzające do komunikacji społecznej, zwiększenia świadomości mieszkańców i promocji procesu rewitalizacji. Celem działań promocyjnych jest dotarcie do jak najszerszej grupy społeczeństwa, a także instytucji, które mogłyby stać się partnerami w realizowaniu poszczególnych inwestycji. Rzetelne informacje zwiększą świadomość społeczności lokalnej na temat rewitalizacji, jej istotnego wpływu na dalsze życie, a także przedstawią perspektywy jakie stoją przed Nimi i ich przyszłymi pokoleniami.

Odbiorcami działań promocyjnych będą:

- Społeczność lokalna,

- Właściwe władze publiczne,
- Beneficjenci,
- Partnerzy społeczni,
- Środowisko przedsiębiorców,
- Organizacje pozarządowe,
- Media (prasa, media elektroniczne).

Efektywność działań promocyjnych zależy od odpowiedniej formy przekazu. Promocja projektów, które będą realizowane w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2007 – 2013 jest obowiązkiem beneficjenta nałożonym przez Komisję Europejską, artykułem 8 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r., ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Gmina Bieruń wybierając odpowiednie działania promocyjne kieruje się zapisami Wytycznych Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Śląskiego na lata 2007 – 2013 dla beneficjentów w zakresie informacji i promocji. Beneficjenci RPO WSL 2007-2013 obowiązkowo umieszczają tablice informacyjne, pamiątkowe i plakietki informacyjne w zakresie opisanym w w/w Wytycznych. W pozostałych sytuacjach wybór konkretnych narzędzi promocji należy do beneficjenta, chyba że zawarta umowa o dofinansowanie (wraz z wnioskiem o dofinansowanie) precyzuje obowiązkowe formy promocji. Przy czym należy pamiętać, że każde miejsce realizacji projektu musi być oznakowane odpowiednimi elementami informacji i promocji a beneficjent informuje w sposób wyraźny o fakcie, że realizowany projekt został dofinansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2007-2013. Promocja pozostałych działań inwestycyjnych z zakresu rewitalizacji finansowanych ze środków własnych bądź innych środków zewnętrznych będzie miała podobny charakter.

Narzędziami, działaniami w ramach informacji i promocji Lokalnego Programu Rewitalizacji będą:

- Stosowanie tablic informacyjnych, pamiątkowych, plakietek informacyjnych,
- Umieszczanie informacji o projektach na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Bieruniu,
- Ogłoszenia prasowe na temat realizowanych projektów,
- Specjalnie wydawane materiały (rysunki, plany, schematy, dane statystyczne, koncepcje,

- informacje wizualne), ulotki, broszury, foldery informacyjne,
- Dokumenty formalne (uchwały Rady Miejskiej, Zarządzenia Burmistrza Miasta),
 - Organizacja spotkań z poszczególnymi partnerami społeczno – gospodarczymi, konferencje, szkolenia, spotkania informacyjne,
 - Odpowiednie znakowanie dokumentów, które mają związek z programem.

8.4.2 Sposoby komunikacji społecznej

Zasadniczym celem komunikacji społecznej jest uzyskanie partycypacji społeczności lokalnej w procesie rewitalizacji, jej aktywnego udziału w programowaniu, decyzjach oraz odpowiedzialności i finansowaniu. Informowanie ma wyjaśnić mieszkańcom korzyści płynące z procesu rewitalizacji, w zamian za ewentualne, tymczasowe zakłócenie normalnego rytmu życia i określony wysiłek, także finansowy.

Komunikacja społeczna ma zapewnić:

- dostęp do informacji na temat celów i problemów rewitalizacji,
- pobudzić ich do wyrażania własnych opinii,
- nawiązać porozumienie pomiędzy partnerami procesu rewitalizacji a zespołem zadaniowym.

W związku z powyższym, zarządzający programem zapewni:

- powszechny dostęp do informacji o możliwościach uzyskania wsparcia w ramach funduszy strukturalnych dla wszystkich zainteresowanych na terenie gminy,
- czytelną informację o kryteriach oceny i wyboru projektów oraz obowiązujących w tym zakresie procedurach,
- bieżące informowanie opinii publicznej o zakresie i wymiarze pomocy wspólnotowej dla poszczególnych projektów i rezultatach działań na poziomie gminy,
- współpracę z instytucjami zaangażowanymi w monitorowanie i realizowanie Lokalnego Programu Rewitalizacji w zakresie działań informacyjnych i promocyjnych, poprzez wymianę informacji i wspólne przedsięwzięcia,
- inicjowanie dodatkowych działań promocyjnych o zasięgu lokalnym,
- wykorzystanie nowoczesnych technologii, takich jak Internet, poczta elektroniczna, elektroniczna archiwizacja dokumentów, w celu usprawnienia komunikacji pomiędzy podmiotami uczestniczącymi w realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji.

IX. EFEKTY PROGRAMU

Lokalny Program Rewitalizacji dla gminy Bieruń opracowany został w czerwcu 2004 roku i przyjęty Uchwałą Rady Miejskiej w Bieruniu nr VII/5/2004 z dnia 24 czerwca 2004 roku.

Z działań zaplanowanych do realizacji w latach 2004-2006 wykonano następujące inwestycje:

1) w obszarze 1- „Stare Miasto – układ urbanistyczny” wykonano zgodnie z wymogami konserwatora zabytków generalny remont i modernizację budynku infrastruktury społecznej przy ul. Rynek 15 o kubaturze 3.854 m³ za łączną kwotę 5.800.000 zł.

2) w obszarze 2 – „Sfera produkcyjno - usługowa” dokonano przebudowy układu komunikacyjnego na potrzeby podstrefy ekonomicznej przy ul. Turyńskiej za kwotę 8.500.000 zł.

3) w obszarze 3-„Grobla” wybudowano kładkę łączącą dwie jej części dla zagospodarowania terenów zdegradowanych wokół XVI wiecznej grobli po byłym Wielkim Stawie Bieruńskim za łączną kwotę 1.102.000 zł.

4) wybudowano nową ścieżkę rowerową śladami dawnej kolejki, łączącą Bieruń Stary z Bieruniem Nowym od ul. Baryki do ul. Kościelnej, za łączną kwotę 1.069.000 zł.

5) wykonano wentylację, klimatyzację pomieszczeń oraz remont sanitariatów w ramach modernizacji świetlicy środowiskowej przy ul. Remizowej za łączną kwotę 1.054.000 zł.

W związku z okresem programowania, przypadającym na lata 2007-2013, w którym to Gmina Bieruń będzie wnioskowała o dofinansowanie z funduszy Unii Europejskiej, dokonano aktualizacji przyjętego w 2004 roku Lokalnego Programu Rewitalizacji.

Realizacja zaktualizowanego programu rewitalizacji przyczyni się do:

- poprawy estetyki przestrzeni miejskiej,
- zatrzymania degradacji budynków i terenów objętych ochroną konserwatorską,
- podwyższenia standardu zasobów mieszkaniowych,
- wzmocnienia identyfikacji mieszkańców z miastem oraz ich integracji,
- ożywienia terenów poprzemysłowych,
- wprowadzenia funkcji usługowych, umożliwiających utworzenie nowych dodatkowych miejsc pracy.

Realizacja programu rewitalizacji przyczyni się również do zintegrowanego rozwoju społeczno- gospodarczo-przestrzennego Bierunia.

X. INICJATYWA JESSICA

Zgodnie z założeniami JESSICA projekty realizowane w ramach tego funduszu powinny być dochodowe, rozwojowe, perspektywiczne z punktu widzenia przyszłych korzyści finansowych i społecznych, innowacyjne. Każdy projekt musi generować dochód. Przychody z inwestycji, z uwzględnieniem JESSICA muszą pokrywać koszty realizacji przedsięwzięcia oraz zysk oczekiwany przez inwestorów. Uwzględniając aktualne uwarunkowania Gminy Bieruń wynikające z ogromu szkód powodziowych w 2010 roku Władze dla uniknięcia dodatkowych kosztów skoncentrowały się na zrealizowaniu tych zadań dla których posiadają kompletną dokumentację techniczno – finansową.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
w BIERUNIU

PRZEMYSŁAW MAJOR

UWAGA!

Niektóre sformułowania użyte w LPR zastały zaczerpnięte z wytycznych do opracowania Lokalnych Programów Rewitalizacji.